

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA EKONOMICKÁ

Bakalářská práce

Daňová optimalizace vybraného podniku

Tax optimization of a given company

Helena Sedláková

Plzeň 2019

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

„Daňová optimalizace vybraného podniku“

vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucího bakalářské práce
za použití pramenů uvedených v příložené bibliografii.

Plzeň dne 18. 4. 2019

.....
podpis autora

Poděkování

Ráda bych poděkovala panu Ing. Zdeňku Hruškovi, Ph.D. za vedení bakalářské práce, odborné rady, cenné připomínky, vstřícnost a ochotu. Dále bych chtěla poděkovat společnosti XY, s.r.o. za vstřícnost a poskytnutí potřebných informací a podkladů potřebných pro vypracování této bakalářské práce. V neposlední řadě bych ráda poděkovala mojí rodině a partnerovi za pomoc a podporu nejen po dobu mého studia.

Obsah

Úvod.....	7
1. Úvod do daňového systému České republiky.....	9
1.1 Obecná charakteristika daní.....	9
1.2 Funkce daní.....	9
1.3 Členění daní.....	10
1.3.1 Přímé daně.....	10
1.3.2 Nepřímé daně.....	11
2. Zatížení vybraného podniku.....	12
2.1 Daň z příjmů právnických osob.....	12
2.1.1 Poplatník daně.....	12
2.1.2 Předmět daně.....	13
2.1.3 Základ daně.....	13
2.1.4 Sazba daně.....	13
2.1.5 Výpočet daně.....	15
2.1.6 Zdaňovací období.....	16
2.1.7 Daňové přiznání.....	16
2.1.8 Placení daně.....	16
2.2 Daň z přidané hodnoty.....	17
2.3 Silniční daň.....	19
2.4 Sociální zabezpečení.....	21
2.4.1 Nemocenské pojištění.....	22
2.4.2 Důchodové pojištění.....	23
2.4.3 Státní politika zaměstnanosti.....	23
2.5 Zdravotní pojištění.....	24

3.	Možnosti daňové optimalizace	26
3.1	Legální minimalizace daňové povinnosti	26
3.2	Nelegální minimalizace daňové povinnosti.....	26
3.3	Odpisy dlouhodobého majetku	27
3.4	Výdaje spojené s automobilem	28
3.5	Problematické pohledávky.....	29
3.6	Náklady na zaměstnance.....	29
3.7	Daňová ztráta	31
4.	Charakteristika společnosti.....	33
4.1	Základní informace.....	33
4.2	Činnost podniku	34
5.	Možnosti daňové optimalizace vybrané společnosti.....	35
5.1	Odvodová povinnost podniku	35
5.2	Daň z příjmů právnických osob	35
5.2.1	Daňové odpisy hmotného majetku	35
5.2.2	Výdaje spojené s automobilem	41
5.2.3	Problematické pohledávky.....	43
5.2.4	Zaměstnanecké benefity.....	46
5.2.5	Daňová ztráta.....	50
5.3	Daň z přidané hodnoty.....	50
5.4	Silniční daň	51
	Závěr	54
	Seznam tabulek.....	56
	Seznam použitých zkratk.....	57

Úvod

Ekonomická situace každého podnikatelského subjektu je více či méně ovlivňována zákonem stanovenou povinností odvádět daně do veřejných rozpočtů. Daně získané od podnikajících i nepodnikajících subjektů tvoří značnou část příjmů státního rozpočtu. Na daňovou problematiku lze tedy nahlížet ze dvou pohledů. Z pohledu státu, jako výběrčího daně, a z pohledu subjektů, které jsou výběrem daní zatíženy. Pro stát představuje výběr daní nejen způsob pro získávání peněžních prostředků, ale také významnou součást fiskální politiky. Z hlediska státu je tedy předpokladatelné a žádoucí, aby výše vybíraných daní byla co nejvyšší. Naopak cílem každého racionálně smýšlejícího podnikatelského subjektu by měla být snaha o minimalizaci daňové zátěže. Vysoká daňová povinnost může být pro podnik často omezující a může zabraňovat jeho rozvoji, případně může pro podnik představovat i existenční problémy. Každý podnikatelský subjekt by se tedy měl snažit o minimalizaci svého daňového zatížení.

Snížování daňové povinnosti musí být prováděno v mezích zákona, tedy legální cestou. Často však dochází k využívání mezer v zákoně a ostatních metod, které jsou považovány za daňový únik a představují nelegální možnost snížování daňové povinnosti. Takové chování podnikatelských subjektů je finančně postihováno. Pokud by bylo prokázáno, že dané činnosti byly vykonávány úmyslně, jsou považovány za trestný čin a daný subjekt by mohl být trestně stíhán.

Hlavním cílem této bakalářské práce je **identifikace legálních možností daňové optimalizace, jejich následná analýza a formulace doporučení a opatření u vybraného podnikatelského subjektu, který je pro účely vypracování této práce označován jako XY, s.r.o.** Prvním dílčím cílem této práce je vymezení oblastí vhodných pro daňovou optimalizaci společnosti. Druhým dílčím cílem je provedení analýzy vybraných oblastí.

Při vypracování této bakalářské práce byla využita odborná literatura zahrnující české zdroje, a to zejména odborné publikace a platnou legislativu České republiky. Údaje a informace, které byly potřebné pro zpracování práce, byly získány přímo od společnosti XY, s.r.o.

Práce je rozdělena do dvou částí, na část teoretickou a část praktickou. Teoretická část se skládá ze tří kapitol, ve kterých jsou uvedena teoretická východiska pro praktickou část. První kapitola je věnována obecné charakteristice daně a základní daňové teorii. Druhá

kapitola je podrobněji zaměřena na daně, kterými je společnost XY, s.r.o. zatížena a je zde přiblížena základní problematika sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění. Ve třetí kapitole jsou uvedeny možnosti daňové optimalizace dané společnosti. Kvůli stanovenému rozsahu bakalářské práce není možné pokrýt uvedená témata v plném rozsahu. Práce je proto zaměřena pouze na vybrané oblasti daňové optimalizace, které se týkají právnických osob a společnosti samotné, a na informace, které jsou pro vypracování práce podstatné.

Praktická část je rozdělena do dvou částí. V první části je představena vybraná společnost a její podnikatelská činnost. Ve druhé části jsou vymezeny konkrétní možnosti daňové optimalizace, která je zaměřena zejména na daň z příjmů právnických osob. Tato daň nabízí nejvíce možností vedoucích ke snížení daňové povinnosti.

V závěru práce je uvedeno shrnutí výsledků, které vyplývají z jednotlivých oblastí praktické části bakalářské práce.

1. Úvod do daňového systému České republiky

Jak uvádějí Vančurová a Láchová (2018), národní ekonomiky nevyužívají k získávání peněžních prostředků plynoucích do veřejných rozpočtů pouze jednu daň, ale několik různých daní. Souhrn všech těchto daní včetně vztahů a pravidel mezi nimi tvoří daňový systém. Daňový systém České republiky se skládá z daní přímých a daní nepřímých.

1.1 Obecná charakteristika daní

Dle Klimešové (2018, s. 12) je daň definována jako „*povinná, zákonem uložená platba do veřejného rozpočtu, která je neúčelová, neekvivalentní, nenávratná, a která se pravidelně opakuje.*“ Podobně daň definuje také Hejduková (2015, s. 83), která daň definuje jako „*platební povinnost, kterou stanovuje stát určitým zákonem, za účelem získání peněžních prostředků do státního rozpočtu.*“ Při placení daní není známa konkrétní činnost nebo výdaj, který bude z daných prostředků financován. Z tohoto důvodu jsou daně označovány jako **neúčelové** platby. Po zaplacení daně platící subjekt nezíská žádnou protihodnotu, což vyjadřuje **neekvivalentnost** daní. Zaplacenou částku daně si také není možné zpětně nárokovat. Daň je tedy **nenávratnou** platbou. Tyto platby se pravidelně opakují v zákonem stanovených termínech. Mezi výjimky, které nesplňují zmíněnou vlastnost pravidelnosti, patří v české daňové soustavě například daň z nabytí nemovitých věcí (Klimešová, 2018).

Hlavním cílem daní je hrazení společných potřeb. Společnými potřebami se rozumí takové potřeby, které se týkají celé společnosti. Tyto potřeby jsou hrazeny z veřejného rozpočtu, který představuje rozpočtové určení daní (Vančurová, Láchová, 2018).

1.2 Funkce daní

Kromě získávání prostředků sloužících k financování veřejných statků a služeb plní daně i jiné funkce. Dle Vančurové a Láchové (2018) jsou těmito funkcemi:

- fiskální funkce
- alokační funkce
- redistribuční funkce
- stimulační funkce
- stabilizační funkce

Dle Hejdukové (2015) je **fiskální funkce** považována za základní a historicky nejstarší daňovou funkci, jejímž cílem je získávání peněžních prostředků určených k plnění veřejných rozpočtů.

Alokační funkce podle Hejdukové (2015) slouží k přerozdělování peněžních prostředků v případech, kdy dochází k selhávání efektivnosti tržních mechanismů a neefektivnosti v rozdělení zdrojů. Klimešová (2018) navíc dodává, že je díky této funkci daní možné efektivně distribuovat zdroje tam, kde jsou potřeba.

Vančurová a Láchová (2018) říkají, že **redistribuční funkce** daní umožňuje zmenšovat rozdíly v rámci rozdělení důchodů se kterým není společnost spokojena, a to i přes efektivní fungování tržních mechanismů. V rámci redistribuční funkce odvádějí majetnější skupiny vyšší obnos daní, ze kterého stát navyšuje příjmy méně majetným skupinám obyvatelstva pomocí transfer.

Prostřednictvím **stimulační funkce** ovlivňuje stát chování jednotlivých subjektů na trhu. Podle toho, jak se daný subjekt chová, je možné jeho daňovou povinnost snížit, či naopak zvýšit. Mezi typické příklady pozitivní stimulace patří dle Vančurové a Láchové (2018) například tzv. daňové prázdniny, kdy je konkrétní osobě snížena daňová povinnost za předpokladu, že splní určité podmínky. Naopak negativní stimulací je podle autorek zvýšení daňové zátěže například subjektům, kteří znečišťují životní prostředí nebo poškozují lidské zdraví.

Stabilizační funkce napomáhá dle Kubátové (2018) k vyrovnávání výkyvů ekonomického cyklu za účelem zajištění dostačující zaměstnanosti a cenové stability. Vančurová a Láchová (2018) uvádějí, že v období ekonomického růstu jsou vybírány vyšší daně za účelem vytvoření rezerv, ze kterých bude čerpáno v době ekonomické krize.

1.3 Členění daní

V daňovém systému České republiky jsou daně rozlišovány z mnoha hledisek. Nejčastěji používaným členěním je rozdělení daní podle toho, jaký dopad mají na poplatníka. Z tohoto hlediska jsou daně děleny na daně přímé a daně nepřímé (Hejduková, 2015).

1.3.1 Přímé daně

Dle Hejdukové (2015) zdaňují přímé daně důchod a majetek subjektu. Plátce této daně je přesně určen a není možné, aby jeho daňovou povinnost převzal jiný subjekt. Dvořáková,

Pitterling a Skalická (2018, s. 2) uvádějí, že „daně přímé jsou stanoveny každému poplatníkovi podle jeho důchodové či majetkové situace.“

Přímé daně jsou členěny na:

- přímé daně majetkového typu
- přímé daně důchodového typu

Daně majetkového typu se podle Hejdukové (2015) zaměřují na majetek subjektu, a to bez ohledu na jeho dosažený důchod. Oproti tomu daň důchodového typu zdaňuje důchod subjektu (zisk, mzda). Touto daní jsou zatíženy jak fyzické, tak právnické osoby.

Fyzické osoby jsou dle § 16 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen ZDP) zdaňovány sazbou daně ve výši 15 %. Právnické osoby jsou dle § 21 odst. 1 ZDP zdaňovány sazbou daně ve výši 19 % (Daňové zákony, 2018).

1.3.2 Nepřímé daně

Nepřímé daně zdaňují spotřebu subjektu. Plátcem těchto daní je jiný subjekt než ten, který je daní skutečně zatížen. Podle zdaňovaného typu zboží a služeb jsou nepřímé daně členěny na univerzální a selektivní. Zatímco univerzální daně se týkají všech typů zboží a služeb, selektivní zatěžují pouze vybrané zboží a služby. Do nepřímých daní patří daň z přidané hodnoty, spotřební daň a daň energetická (Hejduková, 2015).

2. Zatížení vybraného podniku

Podnikatelské subjekty provozující ekonomickou činnost na území České republiky jsou zatěžovány daňovou soustavou, která utváří výslednou výši jejich daňové povinnosti. Ta se skládá nejen z daňových odvodů, ale také z ostatních povinných plateb odváděných do veřejných rozpočtů.

2.1 Daň z příjmů právnických osob

Daň z příjmů právnických osob je přímou daní důchodového typu, která je, jak uvádějí Jánošíková, Mrkývka a Tomažič (2009), součástí daňové soustavy České republiky stejně jako daň z příjmů fyzických osob od 1. 1. 1993. Je upravována zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, který je z důvodu harmonizace daňových systémů v rámci Evropské unie každoročně novelizován. Dalšími právními předpisy, které upravují daň z příjmů právnických osob, jsou zákon České národní rady č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, který se kromě zákonných rezerv týká rovněž zákonných opravných položek, a také vyhlášky, sdělení a opatření Ministerstva financí.

V roce 2018 tvořily příjmy plynoucí z výběru daně z příjmů právnických osob 118,4 mld. Kč, což představovalo 9 % příjmů státního rozpočtu v daném roce (Státní rozpočet 2018 v kostce, 2018).

2.1.1 Poplatník daně

Osoby, které se řadí mezi poplatníky daně z příjmů právnických osob vymezuje §17 ZDP. Ten dělí poplatníky na právnické osoby, organizační složky státu, podílové fondy, podfondy akciových společností, fondy penzijních společností, svěřenecké fondy podle občanského zákoníku, jednotky, které jsou podle právního řádu státu, podle kterého jsou založeny nebo zřízeny poplatníkem a fondy ve správě Garančního systému finančního trhu (Daňové zákony, 2018).

Rozsah daňové povinnosti poplatníků daně z příjmů právnických osob je odlišný podle toho, zda je poplatník daňovým rezidentem či nerezidentem.

Dle Meritu (2018) je **daňový rezident** podnikatelský subjekt, který má na území České republiky své sídlo, nebo sídlo svého vedení. Jeho daňová povinnost se vztahuje jak na příjmy získané na území České republiky, tak na příjmy získané v zahraničí. Vančurová a Láchová (2018) uvádějí, že tito poplatníci mají neomezenou daňovou povinnost, tudíž zdanění podléhají jejich celosvětové příjmy.

Daňoví nerezidenti jsou podle Meritu (2018) poplatníci, kteří na území České republiky nemají své sídlo, nebo to o nich stanoví mezinárodní smlouvy. Jejich daňová povinnost je omezena pouze na příjmy získané ze zdrojů na území České republiky.

2.1.2 Předmět daně

Předmět daně z příjmů právnických osob je vymezen v § 18 ZDP jako příjem z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem, pokud není stanoveno jinak. U veřejně prospěšných poplatníků je předmětem daně dle § 18a ZDP příjem z reklamy, členského příspěvku, úroku a nájmu. Kromě předmětu daně vymezuje zákon o dani z příjmů v § 19 také příjmy, které jsou od daně osvobozeny (Daňové zákony, 2018).

2.1.3 Základ daně

Základ daně je, jak uvádí Vančurová a Láchová (2018), vypočítáván z výsledku hospodaření před zdaněním, tedy z rozdílu mezi náklady a výnosy společnosti. Při zjišťování základu daně je důležité dodržovat věcnou a časovou souvislost nákladů a výnosů s daným zdaňovacím obdobím. Tato zásada vychází z aktuálního principu, který říká, že náklady a výnosy jsou účtovány do období, se kterým věcně a časově souvisejí bez ohledu na dobu provedení platby. Mezi výnosy nejsou zahrnovány ty, které jsou od daně osvobozeny, nebo nejsou předmětem daně (Dvořáková, 2018).

Výsledek hospodaření je dle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů dále snižován či zvyšován o částky, které jsou uvedeny v § 23 tohoto zákona (Daňové zákony, 2018).

Takto zjištěný základ daně je dále možné upravit o **položky odčitatelné od základu daně** dle § 34 ZDP. Mezi tyto odčitatelné položky patří například daňová ztráta z minulých let nebo příspěvky vynaložené za účelem podpory výzkumu a vývoje. Pokud daňový subjekt zaměstnává osoby se zdravotním postižením, má možnost snížit výši vypočtené daně dle § 35 ZDP o 18 000 Kč za každého zaměstnance se zdravotním postižením, a o 60 000 Kč za každého zaměstnance s těžším zdravotním postižením (Daňové zákony, 2018).

2.1.4 Sazba daně

Dle § 21 ZDP činí sazba daně z příjmů právnických osob pro rok 2018 19 %, není-li stanoveno jinak. V případě základního investičního fondu činí sazba daně 5 %. U fondu penzijní společnosti nebo instituce penzijního pojištění, kromě penzijní společnosti, je sazba daně 0 %. Samostatný základ daně zjištěný dle § 20b má daňovou sazbu ve výši 15 % (Daňové zákony, 2018).

Výše daně se následně vypočte vynásobením příslušné sazby daně a základu daně, který byl upraven o odčitatelné položky a položky snižující základ daně (Daňové zákony, 2018).

2.1.5 Výpočet daně

Tabulka 1: Výpočet částky daně

VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ PŘED ZDANĚNÍM
- příjmy, které nejsou předmětem daně
- osvobozené příjmy dle § 19 ZDP
- příjmy nezahrnované do základu daně
- nedaňové rezervy a opravné položky
- neúčtní náklady, které je možné uznat jako daňové, pokud jsou zaplacený
+ účetní náklady, které nejsou daňovými náklady
+ účetní náklady, které není možné uznat jako daňové, pokud jsou zaplacený
ZÁKLAD DANĚ
- odpočty dle § 34 ZDP
- daňová ztráta vyměřená za předešlá zdaňovací období
- odpočet prostředků vydaných na podporu výzkumu a vývoje
- odpočet prostředků vydaných na podporu odborného vzdělávání
ZÁKLAD DANĚ SNÍŽENÝ O ODPOČTY DLE § 34 ZDP
- odpočty za bezúplatná plnění na veřejně prospěšné účely dle § 20 ZDP
ZÁKLAD DANĚ SNÍŽENÝ O ODPOČTY DLE § 34 ZDP a § 20 ZDP
* sazba daně dle § 21 ZDP
DAŇ
- slevy na dani dle § 35 ZDP
- sleva na zaměstnance se zdravotním postižením ve výši 18 000 Kč
- sleva na zaměstnance s těžším zdravotním postižením ve výši 60 000 Kč
DAŇ PO SLEVĚ
- zaplacené zálohy dle § 38a ZDP
DOPLATEK/PŘEPLATEK DANĚ

Zdroj: Vančurová, Láchová, 2018

Zpracovala: Helena Sedláková, 2019

2.1.6 Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím u právnických osob může být dle § 21a ZDP kalendářní rok, hospodářský rok, období od rozhodného dne fúze nebo rozdělení obchodní korporace nebo převodu jmění na společníka do konce kalendářního roku a účetní období, které je delší než nepřetržitě po sobě jdoucích 12 měsíců (Daňové zákony, 2018).

Dvořáková, Pitterling a Skalická (2018) uvádějí jako hlavní rozdíl mezi kalendářním a hospodářským rokem počátek zdaňovacího období. Zatímco kalendářní rok začíná vždy prvním lednem daného roku, hospodářský rok začíná prvním dnem jiného měsíce, než je leden.

2.1.7 Daňové přiznání

Daňové přiznání je povinen podat každý poplatník daně z příjmů právnických osob, a to i v případě, že jeho základ daně bude nulový či bude vykazovat ztrátu (Meritum, 2018).

Dle daňového řádu jsou rozlišovány tři typy daňového přiznání. Řádné, opravné a dodatečné. Každý daňový subjekt má ze zákona povinnost sestavit **řádné daňové přiznání**, ve kterém vyčíslí svoji daňovou povinnost. **Opravné daňové přiznání** se využívá k opravení chyb v řádném daňovém přiznání, pokud tato skutečnost byla zjištěna a opravena ještě ve lhůtě pro podání řádného daňového přiznání. Pokud ke zjištění chyby v přiznání dojde až po uplynutí lhůty pro podání řádného přiznání, je nutno podat **dodatečné daňové přiznání** (Dvořáková, Pitterling, Skalická, 2018).

Poplatník má povinnost podat daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob maximálně do 3 měsíců po uplynutí zdaňovacího období. V případě, že se jedná o poplatníka, jemuž zákon ukládá povinnost ověřovat účetní závěrku auditorem, nebo jehož daňové přiznání zpracovává a podává daňový poradce, kterému byla udělena plná moc, činí lhůta pro podání daňového přiznání 6 měsíců. Pokud je zdaňovací období kratší než 1 rok, je lhůta pro podání přiznání 25 dnů (Meritum, 2018).

2.1.8 Placení daně

Daň z příjmů právnických osob je splatná v poslední den, který je určený pro podání řádného daňového přiznání. Daň je odváděna v české měně a lze příslušnému správci daně zaplatit čtyřmi různými způsoby. Bezhotovostním převodem na účet správce, hotově, kolkovými přeplatky nebo prostřednictvím přeplatku vzniklém na jiné dani (Meritum, 2018).

Kromě jednorázového zaplacení má poplatník možnost daň splatit v zálohách. Ty jsou upraveny v § 38a ZDP a odvádějí se během zálohového období. Výše a periodicita, v jaké jsou zálohy placeny, se odvíjí od poslední známé daňové povinnosti, která byla vyčíslena v řádném, případně opravném nebo dodatečném daňovém přiznání za předcházející zdaňovací období (Daňové zákony, 2018).

Pokud by se daňový subjekt ocitl v situaci, kdy by pro něj neprodlená úhrada daně znamenala vážnou újmu, vedla by k zániku jeho podnikání, ohrozila by výživu daňového subjektu nebo osob, které jsou na jeho výživu odkázány, pokud není možné od daného subjektu vybrat daň najednou, případně pokud je očekáván částečný nebo úplný zánik daňové povinnosti, může danému podnikatelskému subjektu dle § 156 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu povolit správce daně posečkání s platbou daně, případně rozložit platbu daně na splátky. K podání této žádosti není daňovým řádem stanovena speciální forma tiskopisu, musí ale splňovat požadavky, které jsou uvedeny v § 70 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Podaná žádost podléhá správnímu poplatku ve výši 400 Kč.

Dle § 174 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu může správce daně podnikatelskému subjektu v odůvodněných případech stanovit zálohy na daň jinak, případně může povolit výjimku v podobě neplacení záloh na daň, a to i za celé zdaňovací období.

2.2 Daň z přidané hodnoty

Daň z přidané hodnoty (dále jen DPH) je upravována zákonem č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Jánošíková, Mrkývka a Tomažič (2009) uvádějí, že DPH je součástí českého daňového systému, stejně jako daň z příjmů právnických a fyzických osob, od roku 1993.

Harmonizace této daně je dle Vančurové a Láchové (2018) v rámci Evropské unie na velice vysoké úrovni, a to i díky skutečnosti, že je pro všechny členské státy Evropské unie povinná. K harmonizaci nedochází jen z hlediska předmětu daně, ale také například z hlediska sazby daně.

DPH patří do skupiny nepřímých daní univerzálního typu. Jak již bylo zmíněno výše, univerzální daně zatěžují všechny typy zboží a služeb, jak při obchodování v tuzemsku, tak v zahraničí. Jedná se o daň sdílenou, jejímž rozpočtovým určením je státní rozpočet,

rozpočet Evropské unie, rozpočty krajů a rozpočty obcí. Správci daně jsou příslušné finanční úřady (Hejduková, 2015).

Základním principem DPH je zdaňování pouze **přidané hodnoty statku**. Podle Vančurové a Láchové (2018, s. 296, 297) je daň „*vybírána na každém stupni zpracování, avšak nikoli z celého obrátu, ale pouze z toho, co bylo k hodnotě statku na daném stupni přidáno.*“ Hejduková (2015, s. 125) uvádí, že „*plátce DPH odvádí daň z té části hodnoty výrobku nebo služby, kterou sám přidal.*“

Plátce má však na druhé straně možnost ponížít svoji daňovou povinnost o hodnotu daně, kterou zaplatil při nákupu statků. Ochrana, Pavel a Vitek (2010, s. 192) uvádějí, že „*spotřeba je zdaňována v řetězci plátců daně, kteří z jimi produkováných výstupů musí odvádět daň na výstupu, a naopak mají právo z hodnoty vstupů nárokovat DPH zpět, tzn. že daň obsažená v nakupovaných plněních je jim (správcem daně) vrácena.*“

Částka zaplacené daně se subjektu vrací v podobě tržeb za jím prodané zboží nebo služby. Daň má tedy na podnikatelské subjekty neutrální dopad. Reálně zatížení daní jsou až koneční spotřebitelé, kteří daň platí jako součást kupní ceny (Hejduková, 2015).

Z důvodu odlišnosti mezi subjektem, který DPH reálně platí a který ji odvádí do veřejných rozpočtů, je nutné tyto subjekty rozlišovat na poplatníky a plátce. **Poplatníci** podle Hejdukové (2015) představují konečné spotřebitele, kteří částku daně platí v ceně nakupovaného statku. **Plátci** jsou dle autorky osoby povinné k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou na území České republiky, které nejsou od DPH osvobozeny.

Dle § 6 zákona o DPH se plátcem povinně stává každý ekonomický subjekt se sídlem v tuzemsku, jehož obrat za bezprostředně předcházejících 12 kalendářních měsíců překročí hranici 1 000 000 Kč. V takovém případě musí podat přihlášku k registraci nejpozději do 15 dnů po skončení měsíce, ve kterém byla daná hranice obrátu překročena. Plátcem se stává prvním dnem druhého měsíce, který následuje po měsíci, ve kterém byl obrat překročen. V § 94a zákona o DPH je dále uvedeno, že se subjekt může rozhodnout k dobrovolné registraci, i když nesplňuje zákonem stanovené podmínky (Daňové zákony, 2018).

Při samotném výpočtu daňové povinnosti se vychází ze **základu daně**. Tím je v případě DPH vše, co za dané uskutečněné zdanitelné plnění obdržel nebo má obdržet plátce daně

od jiné osoby, a to bez daně. Takto stanovený základ daně se násobí příslušnou sazbou daně, která je vyjádřena v procentech (Hejduková, 2015).

Od roku 2015 existují v České republice 3 různé **daňové sazby**, které jsou definovány v § 47 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o DPH. Základní sazba DPH je stanovena ve výši 21 %, první snížená sazba ve výši 15 % a druhá snížená sazba ve výši 10 % (Daňové zákony, 2018).

Základní sazba se dle Vančurové a Láchové (2018) týká většiny druhů zboží a služeb. **První snížená sazba** se vztahuje například na potraviny a nealkoholické nápoje, zdravotní a sociální péči nebo ubytovací a stravovací služby. **Druhá snížená sazba** se týká například léků, knih, novin nebo časopisů. V případě, že daň na výstupu je za dané zdaňovací období vyšší, než daň na vstupu, vzniká daňovému subjektu **daňová povinnost**, která je splatná do 25 dnů po skončení daného zdaňovacího období. V opačném případě, kdy je daň na vstupu vyšší, než daň na výstupu, vzniká subjektu tzv. **nadměrný odpočet**, který ho opravňuje k vrácení peněžních prostředků od správce daně. Ten je povinen daný přeplatek vrátit do 30 dnů od vyměření.

Základním **zdaňovacím obdobím**, za které je nutné podávat daňové přiznání, je u DPH dle § 99 zákona o DPH kalendářní měsíc. Pokud ale plátcé daně splní zákonem stanovené podmínky má možnost změnit své zdaňovací období na kalendářní čtvrtletí. Jednou z těchto podmínek je dle § 99a zákona o DPH nepřekročení obratu 10 000 000 Kč za bezprostředně předcházející kalendářní rok nebo nespádání do skupiny nespolehlivých plátců (Daňové zákony, 2018).

Od roku 2016 mají plátcí, kteří jsou právnickými osobami navíc povinnost každý měsíc podávat **kontrolní hlášení**, které se podává ve stejném termínu, jako daňové přiznání. Fyzické osoby hlášení podávají ve stejné lhůtě jako daňové přiznání (Galočík, Paikert, 2016).

2.3 Silniční daň

Zdaňování či zpoplatnění provozu motorových vozidel je běžnou praxí ve spoustě zemích světa. Daň přitom není odváděna pouze z příjmů plynoucích z vozidel využívaných k podnikání, ale je možné se setkat také s daněmi, které jsou odváděny při první registraci vozidla či s daněmi, které jsou splatné v době nabytí vozidla. Mimo daně je provozování motorových vozidel zatíženo různými poplatky, kterými jsou nejčastěji dálniční známky

nebo mýtní systémy. V České republice je silniční daň upravena zákonem č. 16/1993 Sb., o dani silniční. Řadí se mezi přímé daně majetkového typu a je placena za využívání pozemních komunikací motorovými vozidly. Správcem této daně jsou místě příslušné finanční úřady a rozpočtovým určením je Státní fond dopravní infrastruktury. Výnosy z této daně jsou využívány například na opravu a udržování silniční sítě (Jánošíková, Mrkývka, Tomažič, 2009).

V § 2 zákona o dani silniční je vymezen **předmět daně**, kterým jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla registrovaná či provozovaná na území České republiky a vozidla využívaná k podnikání. Zákon zároveň definuje vozidla, která předmětem daně nejsou nebo jsou od daně osvobozena. Vozidla, která nejsou předmětem daně silniční, jsou například zemědělské a lesnické traktory nebo speciální pásové automobily. Od daně jsou osvobozena vozidla kategorie L, vozidla provozovaná ozbrojenými silami nebo vozidla diplomatických misí a konzulátních úřadů. Poplatník daně je v § 4 tohoto zákona definován jako osoba, která je zapsána v technickém průkazu vozidla jako jeho provozovatel, nebo jako osoba, která užívá vozidlo, v jehož technickém průkazu je zapsán provozovatel, který zemřel, zanikl, byl zrušen nebo odhlášen z registru vozidel. Kromě fyzické či právnické osoby může být poplatníkem silniční daně také zaměstnavatel, pokud svým zaměstnancům vyplácí cestovní náhrady za použití osobního automobilu. Pokud existuje více poplatníků u jednoho vozidla platí daň společně a nerozdílně (Daňové zákony, 2018).

Základ daně je stanoven v § 5 zákona o dani silniční a je rozdílný podle typu vozidla, který poplatník nalezne uvedený v technickém průkazu. U osobních automobilů do 3,5 t jím je zdvihový objem motoru v cm^3 . U ostatních vozidel je základem daně největší povolená hmotnost v tunách a nejvyšší počet náprav. Základem daně u návěsů je součet největších povolených hmotností na nápravy a nejvyšší povolený počet náprav. **Sazby daně** jsou uvedeny v § 6 zákona o dani silniční a jsou pevně stanoveny v roční výši a liší se dle typu vozidla. U nově pořízených automobilů je možné dle § 6 odst. 6 zákona o dani silniční základní sazbu daně snížit o 48 % v prvních 36 měsících od data první registrace. V následujících 36 měsících je možné základní sazbu snížit o 40 % a po dobu dalších 36 měsíců je možné sazbu snížit o 25 %. Sazbu daně lze ale také dle § 6 odst. 8 zákona o dani silniční o 25 % zvýšit u vozidel, která byla registrována do konce roku 1989 (Daňové zákony, 2018).

Pavlásek a Hejduková (2010) uvádějí, že v případech, kdy zaměstnavatel vyšle svého zaměstnance na služební cestu soukromým osobním automobilem, může místo roční sazby daně využít sazbu denní ve výši 25 Kč za každý den, kdy bylo vozidlo používáno. Zvolená varianta výpočtu silniční daně je závazná po celé zdaňovací období. Její změna je možná pouze v daňovém přiznání za dodržení podmínky použití pouze jedné z variant výpočtu pro každé vozidlo po celé zdaňovací období. Pokud v průběhu zdaňovacího období dojde ke změnám, které zapříčiní vznik či naopak zánik daňové povinnosti, platí se daň v poměrné výši, která se vypočte jako součin 1/12 roční daňové sazby a počtu kalendářních měsíců skutečné doby trvání daňové povinnosti.

Zdaňovacím obdobím je v případě silniční daně dle § 13 zákona o dani silniční kalendářní rok. V průběhu tohoto období platí poplatník čtvrtletně zálohy, které jsou upravovány v § 10 odst. 1 zákona o dani silniční a jsou splatné vždy do 15. dne příslušného měsíce. Daňové přiznání se podává dle § 15 zákona o dani silniční do 31. ledna roku, který následuje po skončení zdaňovacího období (Daňové zákony, 2018).

2.4 Sociální zabezpečení

V České republice je sociální pojištění upravováno zákonem č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Skládá se z důchodového pojištění, nemocenského pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Rozpočtovým určením pojistného je státní rozpočet, přičemž pojistné placené na důchodové pojištění je evidováno na samostatném účtu státního rozpočtu (Schmied, Klímová, Salačová et al., 2017).

Dle Kubátové (2018) se díky některým vlastnostem, jako je povinnost a pravidelnost placení, sociální pojištění přibližuje daním i přes to, že nesplňuje všechny vlastnosti, které daně mají. Velikost platby sociálního pojištění je určována výší důchodu, ze kterého je placena. Její vliv na velikost plnění je minimální. Tyto příspěvky slouží k financování starobních a invalidních důchodů, dávek v době mateřské dovolené, nemocenských dávek, příspěvků placených v nezaměstnanosti nebo například k úhradě náhrad při pracovních úrazech.

Tabulka 2: Sazby pojistného sociálního zabezpečení hrazeného zaměstnavatelem

Typ pojištění	Sazba
Důchodové pojištění	21,5 %
Nemocenské pojištění	2,3 %
Státní politika zaměstnanosti	1,2 %
Sociální zabezpečení	25 %

Zdroj: Schmied, Klímová, Salačová et al., 2017

Zpracovala: Helena Sedláková, 2019

Poplatníky pojistného na sociální zabezpečení jsou jak zaměstnavatelé, tedy právnické nebo fyzické osoby které zaměstnávají minimálně jednoho zaměstnance, tak samotní zaměstnanci. Povinností zaměstnavatele je vypočítat výši pojistného, které odvádějí. Kromě toho jsou povinni odvádět i pojistné, které platí zaměstnanec. Výše pojistného na sociální zabezpečení, které je hrazeno zaměstnancem činí 6,5 % z vyměřovacího základu, kterým je hrubá mzda zaměstnance. Částky pojistného jsou hrazeny za jednotlivé kalendářní měsíce se splatností od prvního do dvacátého dne následujícího kalendářního měsíce. Ke dni splatnosti pojistného je zaměstnavatel také povinen zaslat příslušné okresní správě sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) formulář Přehled o výši pojistného (Česká správa sociálního zabezpečení, 2018).

Dle § 5a zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti je vyměřovacím základem zaměstnavatele částka, která odpovídá celkovému součtu všech vyměřovacích základů jednotlivých zaměstnanců. Ty jsou tvořeny úhrnem příjmů, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob a byly zúčtovány zaměstnavatelem v souvislosti se zaměstnáním. V § 15a tohoto zákona je vymezen maximální vyměřovací základ zaměstnance ve výši 48násobku průměrné mzdy (Daňové zákony, 2018).

2.4.1 Nemocenské pojištění

Základní právní normou, která v České republice upravuje nemocenské pojištění je zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Dle Vybíhala (2018, s. 246) jsou částky zaplacené za nemocenské pojištění „*zdrojem příjmů státního rozpočtu a jeho prostřednictvím jsou určeny pro výplatu dávek nemocenského pojištění*

za podmíněk stanovených v právních předpisech.“ Dle Hejdukové (2015) slouží nemocenské pojištění k finančnímu zabezpečení výdělečně činných osob v situacích, kdy kvůli krátkodobým sociálním událostem, jako je například nemoc, úraz nebo mateřství přijdou o svůj příjem. Pojištěnci tohoto pojištění mohou být pouze zaměstnanci nebo osoby samostatně výdělečně činné (dále jen OSVČ). Zaměstnanci mají ze zákona povinnost účastnit se na nemocenském pojištění. Tato povinnost je dána výkonem práce na území České republiky a přesažením hranice rozhodného příjmu, která je ve výši 3 000 Kč za měsíc. Pojištění vzniká v momentě nástupu do práce a zaniká spolu s pracovním poměrem. Účast OSVČ na nemocenském pojištění je na rozdíl od zaměstnanců zcela dobrovolná.

2.4.2 Důchodové pojištění

Důchodové pojištění je upravováno zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. V České republice je toto pojištění povinné pro všechny ekonomicky aktivní fyzické osoby. V § 6 zákona o důchodovém pojištění jsou definovány situace, kdy je účast na pojištění dobrovolná. Podle Vančurové a Láchové (2018) napomáhá důchodové pojištění hlavně v případech dlouhodobé, nebo trvalé pracovní neschopnosti, jako je stáří nebo invalidita. Hejduková (2015) říká, že osoby, které jsou plátcí důchodového pojištění, jsou zabezpečeny v situacích jako je stáří, invalidita nebo úmrtí živitele. Tyto osoby mají nárok na výplatu dávek důchodového zabezpečení, kterými jsou:

- starobní důchod
- invalidní důchod
- sirotčí důchod
- vdovský a vdovecký důchod

2.4.3 Státní politika zaměstnanosti

Právní normou upravující politiku zaměstnanosti je zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Cílem systému státní politiky zaměstnanosti je dle Hejdukové (2015) zajištění pojištěnců v nepříznivých situacích, které jsou způsobeny dočasnou ztrátou zaměstnání. Mimo peněžitou podporu jsou pojištěncům poskytovány například rekvalifikační kurzy, které jsou financovány úřady práce.

2.5 Zdravotní pojištění

Veřejné zdravotní pojištění je zákonem stanovené pojištění, které bylo v České republice zavedeno v roce 1992 za účelem plného nebo částečného financování zdravotní péče. Problematika veřejného zdravotního pojištění je upravována zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, který mimo jiné definuje rozsah a podmínky za kterých je zdravotní péče poskytována. Další právní úpravou upravující zdravotní pojištění je zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění. Tento zákon se zabývá zejména problematikou výpočtu pojistného, výši pojistného, výši penále či způsobem placení pojistného.

Z veřejného zdravotního pojištění je hrazena především léčebná péče, záchranná a pohotovostní služba, preventivní zdravotní péče nebo poskytování léčebných přípravků. Hlavním cílem zdravotního pojištění je zachování či zlepšení zdravotního stavu pojištěnce (Ministerstvo zdravotnictví České republiky, 2019).

Červinka (2013) říká, že oproti sociálnímu zabezpečení je účast na zdravotním pojištění povinná pro všechny osoby, které mají trvalý pobyt na území České republiky a pro všechny, kteří trvalý pobyt nemají, ale jsou zaměstnání u zaměstnavatele, který má sídlo či trvalý pobyt na území České republiky.

Účast na zdravotním pojištění u osoby s trvalým pobytem vzniká dnem narození dané osoby. V případě osoby bez trvalého pobytu vzniká zdravotní pojištění dnem získání trvalého pobytu, nebo dnem, kdy se stane zaměstnancem českého zaměstnavatele (Pavlásek, Hejduková, 2010).

Plátci veřejného zdravotního pojištění jsou zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění rozdělení do tří skupin na:

- stát
- zaměstnavatele
- pojištěnce (ve specifických případech)

Individuální pojištěnec se stává plátcem v situacích, kdy:

- je zaměstnancem vykonávajícím činnost, ze které mu plynou nebo by měly plynout příjmy ze závislé činnosti podle § 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, a zároveň nepatří do skupiny osob vyjmenovaných v § 5 písm. a zákona č. 48/1997 Sb.,

- je OSVČ
- je osobou bez zdanitelných příjmů (Všeobecná zdravotní pojišťovna, 2019b).

Za specifickou skupinu osob platí veřejné zdravotní pojištění stát ve výši 13,5 % z částky, která se rovná vyměřovacímu základu určenému pro platbu pojistného státem. Do této skupiny patří například nezaopatřené děti, poživatelé starobního, invalidního, sirotčího nebo vdovského a vdoveckého důchodu, osoby na mateřské nebo rodičovské dovolené nebo osoby dočasně evidované na úřadu práce (Všeobecná zdravotní pojišťovna, 2019c).

Zaměstnavatel odvádí pojistné za své zaměstnance ve výši 13,5 % z vyměřovacího základu, který nesmí být nižší než minimální vyměřovací základ. Jednu třetinu této částky srazí zaměstnavatel svému zaměstnanci ze mzdy. Zbývající dvě třetiny hradí zaměstnavatel ze svých prostředků (Všeobecná zdravotní pojišťovna, 2019d).

Vyměřovací základ zaměstnance je tvořen sumou příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob a byly zúčtovány v souvislosti se zaměstnáním. Tento vyměřovací základ je při platbě pojistného zároveň vyměřovacím základem zaměstnavatele. Rozhodným obdobím, za které se zjišťuje vyměřovací základ je u zaměstnance i zaměstnavatele kalendářní měsíc. **Minimálním vyměřovacím základem** pro zaměstnance je minimální mzda (Pavlásek, Hejduková, 2010). **Maximální vyměřovací základ** byl s účinností od 1. 1. 2015 zrušen (Všeobecná zdravotní pojišťovna, 2019a).

Účast na zdravotním pojištění dle § 3 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění zaniká u osob s trvalým pobytem v den úmrtí, případně v den prohlášení za mrtvého nebo dnem ukončení trvalého pobytu. U osob bez trvalého pobytu zaniká účast na zdravotním pojištění dnem ukončení pracovního poměru.

3. Možnosti daňové optimalizace

Cílem každého racionálně jednajícího ekonomického subjektu je minimalizace daňové povinnosti, tedy snaha zaplatit na daních co nejméně. Dle Vančurové a Láchové (2018) využívá toto chování podniků stát k nasměrování aktivit subjektů takovým směrem, jaký je požadován. Optimalizace zdanění daňových subjektů mimo jiné přispívá k plnění alokační a stimulační funkce daně. Úspěšná minimalizace daňové povinnosti u jedné daně v podniku nemusí znamenat ideální výsledný efekt vzhledem k celkovému souboru daní, které zatěžují podnik. Jednou z možností optimalizace daňové povinnosti je využívání **daňových úspor**. Ty vznikají díky využívání možností sloužících ke snížení základu daně a daně samotné v rámci postupů, které jsou definovány zákonem, případně při splnění zákonem stanovených podmínek prostřednictvím využívání povolených způsobů úpravy základu daně.

3.1 Legální minimalizace daňové povinnosti

Klimešová (2018, s. 55) říká, že „*optimalizací daňové povinnosti se obvykle rozumí takové jednání, jímž se daňový subjekt snaží legálně minimalizovat své daňové povinnosti.*“ Konkrétní způsob daňové optimalizace závisí na individuální situaci daného podniku, jeho velikosti, schopnosti generovat zisk apod. Minimalizace daňové zátěže probíhá nejen prostřednictvím využívání všech dostupných zákonných ustanovení a uplatňování daňových výjimek a úlev, ale často také díky mezerám v daňových zákonech a souvisejících předpisech. Podle Klimešové (2018) spočívá efektivní daňová optimalizace v ideálním využívání všech legálních možností vedoucích ke snížení výsledné daňové povinnosti. Těmito možnostmi jsou například různá osvobození od daně, uplatňování daňových slev, vhodná volba způsobu odepisování majetku, uplatňování položek snižujících základ daně nebo podpora vybraných činností, jako je výzkum, vývoj a podpora vzdělávání.

3.2 Nelegální minimalizace daňové povinnosti

Za nelegální minimalizaci daňové povinnosti je považován **daňový únik**, který je definován zákonem č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku v § 241 jako trestný čin spočívající v úmyslném neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení, pojistného na zdravotní pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. V § 240 tohoto zákona je daňový únik dále definován jako úmyslné zkrácení daně, poplatku a podobných povinných plateb.

Aby mohla být nezákonná činnost považována za trestní čin, musí být prováděna ve větším rozsahu. V současné době musí výše škody dle Klimešové (2018) překročit hranici 50 000 Kč.

Podle Klimešové (2018) je daňový únik nelegální činnost, která spočívá ve vědomém porušení povinnosti zaplatit daň, za kterou může být daňový poplatník postižen. Výše postihu závisí jak na rozsahu neodvedené nebo zkrácené daně, tak na skutečnosti, zda bylo subjektu prokázáno úmyslné porušení zákona. Na druhou stranu Kocina (2014) vnímá daňový únik jako jednu z možností daňové optimalizace. K daňovému úniku může dojít i neúmyslným způsobem kvůli neinformovanosti, nedbalosti nebo neopatrnosti v důsledku nejasně formulovaných zákonů.

S problematikou daňových úniků úzce souvisí existence **stínové neboli šedé ekonomiky**. Podle Jurečky a kol. (2010. s. 36) „*stínová ekonomika představuje konglomerát nejrůznějších pololegálních a nelegálních hospodářských činností, které prolínají celým hospodářským životem země.*“

3.3 Odpisy dlouhodobého majetku

Právo odepisovat hmotný a nehmotný majetek má především vlastník daného majetku. V určitých případech může odepisovat i odpisovatel, tedy osoba jiná než vlastník. Samotné odpisy majetku lze rozdělit na dva typy, na odpisy účetní a daňové (Vančurová, Láchová, 2018).

Účetní odpisy jsou upravovány zákonem o účetnictví, který ukládá účetním jednotkám povinnost sestavit vlastní odpisový plán, na jehož základě majetek v průběhu jeho životnosti odepisují. Účetními odpisy vyjadřují ekonomické subjekty trvalé snižování účetní hodnoty majetku, které bylo vyvoláno jeho opotřebením (Dvořáková, Pitterling, Skalická, 2018).

Daňové odpisy vycházejí ze zákona o daních z příjmů a představují pro podnik daňově uznatelný náklad. Majetek, který je daňově odepisován musí být používán v souvislosti s podnikatelskou činností poplatníka. Hmotný majetek lze v rámci daňových odpisů odepisovat rovnoměrným nebo zrychleným způsobem maximálně do výše vstupní ceny. Zvolený způsob je nutno dodržovat po celou dobu odepisování. Využití odpisu je pro účetní jednotku dobrovolné a je možné jej uplatnit až ve zdaňovacích obdobích následujících po zařazení majetku do užívání. Pokud by uplatnění odpisu vedlo k daňové

ztrátě podniku je možné odepisování přerušit. U nehmotného majetku je na rozdíl od hmotného nutné začít s odepisováním v měsíci, který následuje po měsíci, ve kterém byl majetek zařazen do užívání a není možné odepisování přerušit (Klimešová, 2018).

3.4 Výdaje spojené s automobilem

Provozování motorových vozidel představuje pro řadu poplatníků významnou část podnikových výdajů. V případě, že je vozidlo zahrnuto v majetku poplatníka nebo je jím pronajato, jsou podle Vančurové a Láchové (2018) výdaje na pohonné hmoty, které byly spotřebovány při pracovních cestách uznatelné v **prokazatelné výši**. Mimo tento výdaj je možné zahrnout do základu daně i ostatní výdaje související s danými vozidly, jako jsou například odpisy, výdaje na opravy a udržování nebo parkovné. Pokud je vozidlo využíváno poplatníkem i pro soukromé účely, je nutné do základu daně zahrnout pouze poměrnou část výdajů připadajících na používání vozidla za účelem dosahování zdaňovaných příjmů.

Druhý způsob, jakým je podle Vančurové a Láchové (2018) možné uplatňovat výdaje je využitím měsíčního **výdajového paušálu**. Výhodou tohoto způsobu uplatňování výdajů je zejména výrazné zjednodušení administrativy spojené s evidencí provozu motorového vozidla. Na každé vozidlo je možné měsíčně uplatnit výdajový paušál ve výši 5 000 Kč, tedy celkem 60 000 Kč ročně. Paušální výdaje lze uplatnit maximálně u tří motorových vozidel.

V případě uplatňování výdajů na dopravu paušálně je kromě hodnoty paušálních výdajů možné daňově uplatnit i další výdaje, které souvisejí s využíváním automobilu. Tyto výdaje jsou však omezeny ze strany zákona o daních z příjmů. Mezi daňově uznatelné náklady patří například výdaje vynaložené na opravu a udržování vozidla, daňové odpisy, silniční daň, dálniční poplatky nebo pojištění automobilu. Naopak výdaje za spotřebované PHM a parkování související s pracovní cestou již není možné uplatnit. Pokud by vozidlo, které je zahrnuto v obchodním majetku bylo využíváno i k soukromým účelům, bylo by nutné použít krácený paušální výdaj na dopravu, který činí 4 000 Kč měsíčně, tedy 48 000 Kč ročně. V takovém případě by bylo i u ostatních výdajů, včetně daňových odpisů, daňově uznatelných pouze 80 % hodnoty.

3.5 Problematické pohledávky

Tvorba opravných položek k nedobytným pohledávkám je podle Klimešové (2018) dočasným řešením, které zachycuje snížení hodnoty daných pohledávek po určitou přechodnou dobu. Toto dočasné východisko předchází konečnému řešení, jímž může být pozdní úhrada pohledávky, postoupení pohledávky nebo její odpis.

Tvorba zákonných opravných položek je upravována zákonem č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů. Daňově účinné jsou opravné položky dle § 24 odst. 2 písm. i ZDP.

Podle zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách lze zákonné opravné položky tvořit k pohledávkám z titulu ručení za celní dluh, k pohledávkám za dlužníky v insolvenčním řízení, k nevýznamným pohledávkám do 30 000 Kč a k nepromlčeným pohledávkám. Opravné položky k pohledávkám za dlužníky, kteří jsou v insolvenčním řízení se tvoří jednorázově do výše rozvahové hodnoty pohledávky přihlášené u insolvenčního soudu. Pro méně významné pohledávky, které mají hodnotu nižší než 30 000 Kč a od jejichž sjednané doby splatnosti uplynulo více než 12 měsíců lze vytvořit zákonnou opravnou položku až do výše 100 %. U nepromlčených pohledávek se liší výše opravné položky dobou, která uplynula od sjednaného data splatnosti. U pohledávek, od jejichž data splatnosti uplynulo více než 18 měsíců lze vytvořit opravnou položku do výše 50 %. Pokud od doby splatnosti uplynulo více než 30 měsíců je možné vytvořit opravnou položku až do výše 100 %.

3.6 Náklady na zaměstnance

Náklady spojené se zaměstnanci představují pro každý podnik značnou zátěž. Kromě finančního zatížení, jakým je například vyplácení mezd, představují zaměstnanci pro zaměstnavatele rovněž administrativní zátěž. V případě zaměstnání nového zaměstnance má zaměstnavatel dle § 94 zákona č. 187/2006 Sb., zákona o nemocenském pojištění povinnost do 8 dnů od začátku pracovního poměru odeslat na příslušnou OSSZ formulář Oznámení o nástupu do zaměstnání. Kromě toho musí dle § 10 zákona č. 48/1997 Sb., zákona o veřejném zdravotním pojištění rovněž do 8 dnů od uzavření pracovního poměru odeslat formulář Hromadné oznámení zaměstnavatele na konkrétní zdravotní pojišťovnu. Za stávající zaměstnance musí zaměstnavatel každý měsíc nejpozději do 20. dne daného měsíce předkládat příslušné OSSZ formulář Přehled o výši pojistného a příslušné zdravotní pojišťovně formulář Přehled o platbě pojistného za zdravotní pojištění

zaměstnavatele. Každý rok také zaměstnavatel dle zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení předkládá do 30. 4. následujícího roku příslušné OSSZ Evidenční list důchodového pojištění. Do 20. 3. následujícího roku musí dle § 38j odst. 5 ZDP podat správci daně formulář Vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti. Do 31. 3. následujícího roku je také nutné dle § 38d odst. 9 ZDP podat formulář Vyúčtování daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně z příjmů fyzických nebo právnických osob místně příslušnému správci daně.

Z hlediska nákladů spojených se zaměstnanci vstupují do základu daně zaměstnavatele kromě mezd i jiné typy nákladů, které je možné daňově uznat. Podle Vančurové a Láchové (2018) je jedním z nejvýznamnějších daňově uznatelných nákladů sociální pojištění, které zaměstnavatel odvádí za své zaměstnance.

Zaměstnanecké benefity představují jednu z nejvíce častých forem motivace zaměstnanců, ať už jsou poskytovány v peněžní, nebo nepeněžní formě.

Macháček (2010, s. 3) uvádí, že „za optimální lze považovat takové zaměstnanecké benefity, které jsou na straně zaměstnance osvobozeny od daně z příjmů ze závislé činnosti a nezahrnují se do vyměřovacího základu zaměstnance pro výpočet pojistného na sociální a zdravotní pojištění a současně jsou na straně zaměstnavatele daňově účinným výdajem (nákladem), který snižuje základ daně z příjmů.“

Zaměstnanecké benefity lze tedy rozčlenit do 4 skupin podle toho, zda pro zaměstnavatele představují daňově uznatelný či neuznatelný náklad, a zda pro zaměstnance znamenají nebo neznamenají zvýšení základu daně.

Do skupiny benefitů, které jsou pro zaměstnavatele dle ZDP daňově uznatelným nákladem a pro zaměstnance nepředstavují zvýšení základu daně patří například:

- příspěvek na penzijní připojištění, pojištění, doplňkové penzijní spoření nebo životní pojištění dle § 6 odst. 9 písm. p ZDP v maximálním celkovém úhrnu 50 000 Kč ročně
- hodnota stravenek do zákonem stanoveného limitu
- příspěvek na přechodné ubytování, které souvisí s výkonem práce do zákonem stanovené výše 3 500 Kč měsíčně
- náhrady cestovních výdajů, které souvisejí s pracovní cestou do limitu stanoveného zákoníkem práce

Mezi benefity, které pro zaměstnavatele představují daňově uznatelný náklad, ale zvyšují základ daně zaměstnanec patří například:

- poskytnutí služebního vozidla i pro soukromé účely
- náhrady cestovních výdajů, které souvisejí s pracovní cestou nad limit stanovený zákoníkem práce
- příspěvek zaměstnancům na dopravu do zaměstnání včetně úhrady jízdenek za městskou hromadnou dopravu
- příspěvek na přechodné ubytování, které souvisí s výkonem práce nad zákonem stanovený limit 3 500 Kč měsíčně

Do zaměstnaneckých benefitů, které pro zaměstnavatele nepředstavují daňově uznatelný náklad a nezvyšují základ daně zaměstnanec patří například:

- nepeněžní příspěvky poskytnuté za účelem zvýšení kvalifikace a rekvalifikace, které nesouvisejí s předmětem činnosti zaměstnavatele
- příspěvky na zájezd, případně rekreaci do 20 000 Kč za zdaňovací období
- hodnota stravenek nad zákonem stanovený limit
- nepeněžní dary do zákonem stanovené výše 2 000 Kč ročně

Zaměstnaneckými benefity, které jsou daňově neuznatelným nákladem na straně zaměstnavatele a zároveň zvyšují základ daně zaměstnanec jsou například:

- příspěvky na zájezd, případně rekreaci nad 20 000 Kč za zdaňovací období
- nepeněžní i peněžní dary nad zákonem stanovenou hranici 2 000 Kč ročně

Z hlediska daňové optimalizace jsou nejvýhodnějšími zaměstnanecké benefity patřící do 1. a 2. skupiny, jelikož představují daňově uznatelné náklady. Benefity, které jsou zařazeny ve 2. skupině jsou zatíženy navýšením odvodů na sociální a zdravotní pojištění. Celkové náklady vynaložené na tyto benefity tak budou vyšší než na ty, které jsou zařazeny ve 3. skupině. Benefity ve 3 skupině jsou tedy výhodnější než ty ve 2. skupině. Nejméně výhodnými jsou benefity, které jsou zařazeny ve 4. skupině.

3.7 Daňová ztráta

Dle Klimešové (2018, s. 152) lze od základu daně „odečíst daňovou ztrátu, která vznikla a byla vyměřena za předchozí zdaňovací období nebo jeho část, a to nejdéle

v 5 zdaňovacích obdobích následujících bezprostředně po období, za které se daňová ztráta vyměřuje.“

Šebestíková (2011) říká, že návrh na uplatnění účetní ztráty podává statutární orgán kapitálové společnosti. O jejím skutečném využití rozhoduje valná hromada.

4. Charakteristika společnosti

Informace potřebné pro vypracování této bakalářské práce a ke zjištění daňové zátěže byly poskytnuty společností s ručením omezeným, která si přála zůstat v anonymitě. Pro účel této práce bude označována jako XY, s.r.o.

4.1 Základní informace

Společnost XY, s.r.o. je českou společností, která se zaměřuje na prodej kancelářského a zdravotnického nábytku, především zdravotních židlí. V srpnu 2012 byla zapsána do obchodního rejstříku vedeného u Městského soudu v Praze. Ve stejném roce také zahájila svoji podnikatelskou činnost. Základní kapitál společnosti od jejího založení činí 200 000 Kč a dosud se nezměnil.

Od začátku svého působení na trhu figurovali ve společnosti dva společníci, fyzické osoby, se stejně vysokými vklady ve výši 50 % základního kapitálu. Ve druhé polovině roku 2014 došlo k první organizační změně, kdy jeden ze společníků odprodal celý svůj podíl jiné fyzické osobě. Tak tomu bylo až do roku 2015, kdy podíly obou dosavadních společníků odkoupila jiná právnická osoba a stala se tak jediným vlastníkem společnosti XY, s.r.o. Statutární orgán v podniku představuje jednatel, který zde nemá obchodní podíl.

Od svého založení má společnost sídlo v Praze. Do roku 2015 zde měla také prodejnu. Ta byla v tomto roce uzavřena a nová prodejna se showroomem byla přestěhována do Zlínského kraje. Mimo fyzický prodej zprostředkovává firma prodej produktů také prostřednictvím eshopu.

V současné době zaměstnává společnost kromě jednatele dalších 5 zaměstnanců. Ti mají na starost zejména přímou komunikaci se zákazníky, správu eshopu, přijímání a vyřizování objednávek a rozvoz méně objemných objednávek koncovým zákazníkům. Pro doručování více objemných zásilek využívá společnost služeb externích přepravních společností, zejména firmu Geis CZ s.r.o.

Společnost sama nevede účetnictví. Ke komplexnímu vedení účetnictví a mzdové problematiky využívá služeb externí účetní a daňové kanceláře. Již v roce 2013 překročila zákonem stanovenou hranici obratu pro povinnou registraci k DPH a stala se tak měsíčním plátcem, kterým je doposud. Pro potřeby fakturace využívá online software ABRA FlexiBee.

4.2 Činnost podniku

Jak již bylo zmíněno výše, hlavní činností společnosti XY, s.r.o. je nákup a následný prodej kancelářského a zdravotnického nábytku se specializací na židle. Prodej je zaměřen zejména na ergonomické zdravotní židle s balančním sezením, kancelářské či jednací židle, dětské rostoucí židle a stoly nebo jídelní a barové židle. Kromě kompletních produktů prodává podnik také jednotlivé náhradní díly a doplňky, jako jsou područky, různé typy pojezdových i nepojezdových koleček, písty nebo houpací mechanismy. Společnost také poskytuje doplňkové služby, jako montáž, servis nábytku nebo úprava parametrů židle dle přání zákazníka.

Mezi hlavní dodavatele, jejichž produkty společnost prodává patří společnosti:

- LD seating s.r.o.
- Antares a.s.
- MAYER CZ, spol. s r. o.

Odběratele společnosti tvoří kromě soukromých osob také fyzické a právnické osoby, a to jak z tuzemska, tak ze zahraničí.

5. Možnosti daňové optimalizace vybrané společnosti

Jedním z cílů každého ekonomického subjektu je minimalizace jeho finální daňové povinnosti. K tomuto snižování může docházet protiprávním jednáním prostřednictvím daňových úniků, anebo zcela legální cestou, při které dochází ke snižování daňové povinnosti podniku v mezích zákona. Právě tímto typem daňové optimalizace se bude zabývat následující kapitola, ve které budou identifikovány jednotlivé oblasti umožňující společnosti XY, s.r.o. snížit svoji daňovou zátěž. U jednotlivých oblastí bude zhodnocena situace a budou uvedeny návrhy, které vedou ke snížení výsledné daňové povinnosti společnosti. Pro formulaci doporučení jsou využita reálná data a informace získaná od společnosti XY, s.r.o. za zdaňovací období 2018.

5.1 Odvodová povinnost podniku

Odvodová povinnost společnosti XY, s.r.o. je upravována daňovým řádem České republiky, na jehož základě je povinna odvádět dle příslušných zákonů a předpisů do veřejných rozpočtů daně a ostatní povinné platby. Jejich souhrn tvoří celkovou odvodovou povinnost podniku.

V případě společnosti XY, s.r.o. je celková odvodová povinnost tvořena daní z příjmů právnických osob, daní z přidané hodnoty, silniční daní, pojistným na sociální zabezpečení, odvody na zdravotní pojištění a ostatními poplatky plynoucími do veřejných rozpočtů. Sídlo i prodejnu se showroomem má společnost v pronájmu. Není tedy zatížena daní z nemovitých věcí.

5.2 Daň z příjmů právnických osob

Následující kapitola bude věnována možnostem daňové optimalizace, díky kterým by došlo ke snížení daňové zátěže, která vyplývá společnosti XY, s.r.o. z povinnosti hradit daň z příjmů.

5.2.1 Daňové odpisy hmotného majetku

Jednou z oblastí, prostřednictvím které je možné daňovou zátěž podniku snížit je využití daňových odpisů. Ty lze, jak již bylo zmíněno v kapitole č. 3, odepisovat rovnoměrným nebo zrychleným způsobem. Právě volba vhodného způsobu odepisování majetku má na výslednou podobu základu daně, a tedy i daňové povinnosti značný vliv.

Společnost XY, s.r.o. odepisuje pouze dlouhodobý hmotný majetek (dále jen DHM). Ten je v současné době tvořen sedmi jednotkami majetku, z nichž většina je již zcela odepsána. Odepisovaný DHM společnosti je tvořen třemi osobními automobily, které spadají do 2. odpisové skupiny. Majetek zařazený v této odpisové skupině má dle § 30 odst. 1 ZDP dobu odepisování 5 let. Jeden z těchto automobilů, Škoda Fabia, byl pořízen již v roce 2012, kdy byla společnost založena. Jeho odepisování bylo zahájeno ve stejném roce. Jelikož společnost v předešlých zdaňovacích obdobích nevykázala daňovou ztrátu nebylo třeba odepisování přerušit. Tento automobil je tedy již zcela odepsán. Druhý automobil, Kia Sportage, byl zakoupen v roce 2014 za 434 962 Kč bez DPH a ve stejném roce bylo zahájeno jeho odepisování. Automobil je odepisován rovnoměrným způsobem a výše daňového odpisu v roce 2018 činí 96 779 Kč. Tento odpis společnost zároveň eviduje jako účetní odpis, proto nedochází ke vzniku připočitatelných, případně odčitatelných položek od základu daně. Odpis tohoto automobilu bude moci společnost naposledy uplatnit v roce 2018, kdy dojde k celkovému odepsání automobilu.

V lednu 2018 společnost zakoupila ze svých vlastních zdrojů nový automobil Škoda Octavia Combi Scout v hodnotě 763 002 Kč s DPH, u kterého v době vypracování této práce nebylo finálně rozhodnuto o způsobu daňového odepisování. Jelikož je společnost XY, s.r.o. plátcem DPH byla oprávněna uplatnit nárok na odpočet DPH. Hodnota automobilu bez DPH, která činí 630 580 Kč, tedy představuje vstupní cenu pro výpočet odpisů. Automobil byl zařazen do majetku společnosti ihned v lednu 2018, kdy jej společnost také začala používat a vedl tak k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Jeho odepisování bude zahájeno v roce 2018. Z pohledu účetních odpisů má společnost povinnost začít s odepisováním v momentě zařazení majetku do užívání. Uplatnění daňových odpisů je však právem, nikoliv povinností poplatníka, a tak je zcela na společnosti, zda a kdy se pro daňové odepisování rozhodne.

Způsob, jakým bude nově pořízený automobil odepisován závisí zcela na rozhodnutí společnosti, ale v průběhu odepisování jej již není možné změnit. Z tohoto důvodu je důležité metodu, kterou bude majetek odepisován dostatečně promyslet a rozhodnout, zda bude pro společnost výhodnější využít rovnoměrných odpisů, které přinesou v následujících letech identicky vysoké náklady nebo zrychlených odpisů, u nichž bude nejvyšší daňově uznatelná částka na počátku odepisování a v následujících letech bude

mít sestupnou tendenci. Jelikož je společnost XY, s.r.o. prvním vlastníkem automobilu Škoda Octavia Combi Scout, a tedy i prvním subjektem, který jej bude odepisovat mohla by v prvním roce odepisování uplatnit zvýšenou roční odpisovou sazbu. Dle § 31 odst. 5 ZDP ale toto zvýšení u osobních automobilů, které nejsou využívány provozovateli silniční motorové dopravy není možné. Společnost XY, s.r.o. tak tento druh odpisu nemůže využít. Odpisy uplatňuje společnost v maximální možné částce.

V následujících tabulkách jsou znázorněny hodnoty odpisů automobilu Škoda Octavia Combi Scout v případě využití metody rovnoměrného a zrychleného odepisování.

Tabulka 3: Rovnoměrné odpisy automobilu Škoda Octavia Combi Scout

Rok	Roční odpis	Celkové oprávky	Zůstatková cena
2018	69 364 Kč	69 364 Kč	561 216 Kč
2019	140 304 Kč	209 668 Kč	420 912 Kč
2020	140 304 Kč	349 972 Kč	280 608 Kč
2021	140 304 Kč	490 276 Kč	140 304 Kč
2022	140 304 Kč	630 580 Kč	0 Kč

Zdroj: Interní materiály společnosti XY, s.r.o., 2018

Zpracovala: Helena Sedláková, 2019

Pokud by společnost odepisovala nově pořízený automobil rovnoměrným způsobem, činila by výše daňového odpisu v roce 2018 pouze 69 364 Kč. V následujícím roce 2019 by daňově uznatelná částka plynoucí z odpisů tohoto automobilu vzrostla více než dvojnásobně na 140 304 Kč a po celou zbývající dobu odepisování se nezměnila. To může být jednou z výhod využití rovnoměrného způsobu odepisování, kterým by si společnost zajistila v následujících čtyřech letech konstantní velikost daňově uznatelných nákladů plynoucích z odpisů tohoto majetku. Za hlavní nevýhodu využití této odpisové metody lze považovat výrazně nižší hodnotu odpisu v roce 2018, jehož daňová optimalizace je předmětem této práce. Daňová úspora při využití rovnoměrného způsobu odepisování by v roce 2018 činila 13 179,16 Kč.

Tabulka 4: Zrychlené odpisy automobilu Škoda Octavia Combi Scout

Rok	Roční odpis	Celkové oprávky	Zůstatková cena
2018	126 116 Kč	126 116 Kč	504 464 Kč
2019	201 786 Kč	327 902 Kč	302 678 Kč
2020	151 339 Kč	479 241 Kč	151 339 Kč
2021	100 893 Kč	580 134 Kč	50 446 Kč
2022	50 446	630 580 Kč	0 Kč

Zdroj: Interní materiály společnosti XY, s.r.o., 2018

Zpracovala: Helena Sedláková, 2019

Pokud by se společnost XY, s.r.o. rozhodla pro využití zrychleného způsobu odepisování znamenalo by to pro ni možnost uplatnění vyšší hodnoty odpisů v prvních letech odepisování. Výše odpisu se postupem času snižuje. V roce 2018 by zrychlený roční odpis činil 126 116 Kč, což je téměř dvakrát více, než je tomu u odpisu rovnoměrného. Daňová úspora by byla u tohoto způsobu odepisování také vyšší. Činila by 23 962,04 Kč. Využití tohoto způsobu odepisování nového automobilu je pro společnost výhodnější právě díky možnosti uplatnění vyšší hodnoty odpisu v prvním roce, což vede k výraznějšímu snížení výsledné daňové povinnosti podniku za rok 2018. V následujícím roce 2019 bude hodnota daňového odpisu nejvyšší z celých pěti let po které bude automobil odepisován. Tento rok již zároveň nebude možné uplatnit odpis automobilu Kia Sportage, který bude v roce 2018 zcela odepsán. Díky využití zrychlené metody odepisování a uplatnění daňového odpisu ve výši 201 786 Kč nebude pro společnost konec odepisování automobilu Kia představovat tak znatelnou změnu, jako by tomu bylo v případě využití rovnoměrného způsobu odepisování. Jelikož společnost XY, s.r.o. v budoucnu počítá s vyřazením již odepsaných automobilů z obchodního majetku a zároveň plánuje nákup automobilu nového, který by mohla daňově odepisovat, nepředstavuje pro ni klesající tendence hodnoty zrychlených odpisů u vozidla Škoda Octavia Combi Scout problém.

Kromě osobních automobilů patří do majetku společnosti také čtyři stolní počítače. Tři z nich byly pořízeny již v roce 2012. Jejich odepisování bylo zahájeno ve stejném roce a nebylo přerušeno. Tento typ majetku spadá do 1. odpisové skupiny, jejíž doba

odepisování je dle § 30 odst. 1 ZDP tři roky. Všechny počítače jsou tedy již zcela odepsány. Dva ze zmíněných stolních počítačů jsou ve společnosti stále plně využívány. Používání třetího z nich bylo z důvodu morálního zastarání, kvůli kterému již plně nedostačoval požadavkům společnosti nutné omezit. V podniku je však stále evidován a příležitostně využíván k méně náročným činnostem. Jelikož jsou počítače důležitou součástí denního provozu společnosti, bylo nutné počítač, jehož využívání bylo omezeno nahradit novým. Společnost v únoru 2018 zakoupila stolní počítač iMac 21.5" verze 2017 v hodnotě 52 575 Kč s DPH. Stejně jako u automobilu nebyla v době vypracování práce společnost rozhodnuta o způsobu daňového odpisování. Hodnota DPH, 9 125 Kč, byla uplatněna v únoru 2018 jako nárok na odpočet DPH. Vstupní cena, ze které budou počítány odpisy tohoto počítače činí 43 450 Kč. Účetní odepisování majetku bylo zahájeno v únoru. S daňovými odpisy chce společnost začít také v roce 2018. Je tedy potřebné rozhodnout, zda bude počítač odepisován rovnoměrným nebo zrychleným způsobem.

V následujících tabulkách jsou znázorněny hodnoty odpisů stolního počítače iMac v případě využití metody rovnoměrného a zrychleného odepisování.

Tabulka 5: Rovnoměrné odpisy stolního počítače iMac 21.5" verze 2017

Rok	Roční odpis	Celkové oprávky	Zůstatková cena
2018	8 690 Kč	8 690 Kč	34 760 Kč
2019	17 380 Kč	26 070 Kč	17 380 Kč
2020	17 380 Kč	43 450 Kč	17 380 Kč

Zdroj: Interní materiály společnosti XY, s.r.o., 2018

Zpracovala: Helena Sedláková, 2019

Výše ročního odpisu zjištěného metodou rovnoměrného odepisování by v roce 2018 činila 8 690 Kč. Pro společnost by využití tohoto odpisu představovalo daňovou úsporu ve výši 1 651,10 Kč. V příštích dvou letech by se výše daňové úspory zdvojnásobila na 3 302,20 Kč. V případě využití zrychleného způsobu odepisování u nově zakoupeného automobilu, který by v roce 2018 představoval značnou daňovou úsporu, je pro společnost v případě počítače iMac výhodnější využít rovnoměrný způsob odepisování. Díky vysoké hodnotě odpisu automobilu Škoda Octavia v prvním roce

odepisování a skutečnosti, že v tomto roce bude uplatněn poslední odpis automobilu Kia je vhodné uplatnit z počítače v prvním roce odpis s nižší hodnotou. Naopak vyšší hodnota odpisu počítače v dalších letech bude kvůli klesající tendenci hodnoty zrychlených odpisů pro společnost přínosnější.

Tabulka 6: Zrychlené odpisy stolního počítače iMac 21.5" verze 2017

Rok	Roční odpis	Celkové oprávky	Zůstatková cena
2018	14 484 Kč	14 484 Kč	28 966 Kč
2019	19 311 Kč	33 795 Kč	9 655 Kč
2020	9 655 Kč	43 450 Kč	0 Kč

Zdroj: Interní materiály společnosti XY, s.r.o., 2018

Zpracovala: Helena Sedláková, 2019

Zrychlené odpisy nově pořízeného stolního počítače by pro společnost XY, s.r.o. znamenaly větší daňovou úsporu v prvních dvou letech odepisování. V těchto letech však společnost plánuje zrychleně odepisovat nově pořízený automobil, a tak by vyšší hodnota odpisu počítače neměla takový význam. V roce 2020, kdy dojde k poklesu hodnoty zrychleného odpisu automobilu by zároveň došlo k poklesu hodnoty odpisu u počítače, což by pro společnost nebylo příznivé. V případě odepisování stolního počítače iMac 21.5" verze 2017 je tedy výhodnější využít rovnoměrný způsob odepisování.

U již odepsaného majetku není daňová optimalizace prostřednictvím daňových odpisů možná. Výjimku tvoří situace, kdy by došlo u některého z již odepsaného majetku k technickému zhodnocení.

Z výše uvedeného pododdílu věnovanému odpisům lze vyvodit následující:

- Pokud by se společnost ocitla v situaci, kdy by vykazovala daňovou ztrátu, je vhodné daňové odpisy na toto období přerušit nebo u nově pořízeného majetku odložit zahájení odepisování do některého z následujících zdaňovacích období.
- Vzhledem k pozitivnímu vývoji výsledku hospodaření společnosti v minulých letech může společnost pro nově pořízený majetek zvolit zrychlený způsob odepisování.
- Pokud by společnost splnila zákonem stanovené podmínky, aby mohla využít zvýšených odpisů v 1. roce odepisování, měla by v případě pozitivního vývoje výsledku hospodaření tuto možnost u nově pořízeného majetku využít.

- V případě negativního vývoje výsledku hospodaření je vhodnější využít rovnoměrný způsob odepisování, u kterého lze použít nižší odpisovou sazbu, a to jak u nově pořízeného, tak u stávajícího majetku. Pokud by v následujících letech došlo k situaci, kdy by společnost nemohla uplatnit celou hodnotu odpisu, například kvůli nízkému výsledku hospodaření, je u rovnoměrných odpisů možné uplatnit v daném roce pouze část ročního odpisu a o neuplatněnou část odpisu prodloužit dobu odepisování daného majetku.
- Z hlediska daňové optimalizace společnosti XY, s.r.o. je u nově pořízeného automobilu Škoda Octavia Combi Scout, který byl pořízen v lednu roku 2018 a prozatím nebylo finálně rozhodnuto o jeho daňovém odepisování autorkou doporučováno tento způsob odepisování zahájit a daňové odpisy za rok 2018 uplatnit. Společnosti je vzhledem k pozitivnímu vývoji výsledku hospodaření a zároveň ukončení odepisování automobilu Kia, který představoval značnou daňovou úsporu doporučováno využít zrychleného způsobu odepisování. Za rok 2018 by tak společnost mohla snížit svůj základ daně o 126 116 Kč.
- U stolního počítače iMac 21.5" verze 2017, který byl pořízen v únoru 2018 je společnosti také doporučováno uplatnit daňové odpisy. V tomto případě autorka doporučuje využít rovnoměrného způsobu odepisování. Ten sice v prvním roce přinese nižší daňovou úsporu, ale vzhledem k uplatnění zrychleného odpisu u nového automobilu Škoda Octavia nebude vliv na výslednou daňovou povinnost tak zásadní. Naopak vyšší hodnota rovnoměrných odpisů v dalších letech bude vůči klesající tendenci zrychlených odpisů automobilu Škoda Octavia Combi Scout pro společnost příznivější. Za rok 2018 by tak společnost mohla snížit svůj základ daně o 8 690 Kč.

5.2.2 Výdaje spojené s automobilem

Ve zdaňovacím období 2018 využívala společnost XY, s.r.o. ke své podnikatelské činnosti 3 osobní automobily. Všechny byly pořízeny z vlastních zdrojů společnosti a jsou zařazeny v obchodním majetku. U všech automobilů uplatňuje společnost náklady ve skutečné výši. Ne všechny automobily jsou však plně využívány. Z tohoto důvodu je možné, že by pro společnost mohlo být u některých automobilů výhodnější využít uplatňování výdajů paušálně.

V případě uplatňování výdajů paušálně má společnost možnost uplatnit si maximálně u 3 automobilů paušální částku 5 000 Kč za každý měsíc, ve kterém bylo vozidlo

využíváno k podnikatelské činnosti. Tato paušální částka v sobě zahrnuje výdaje na spotřebované pohonné hmoty (dále jen PHM) a výdaje spojené s parkováním. Ostatní výdaje, které souvisejí s provozem automobilu, jako jsou výdaje za opravy a udržování, technické prohlídky, mytí automobilu apod. je možné uplatnit jako běžný daňově uznatelný výdaj. Pro společnost XY, s.r.o. jsou rozhodující pouze náklady na PHM, jelikož náklady na parkovné neeviduje. Využití paušálního výdaje by tedy pro společnost bylo výhodné v případě, že by roční skutečné výdaje na PHM pro daný automobil byly nižší než 60 000 Kč. U automobilu, jehož náklady na PHM za zdaňovací období jsou vyšší než 60 000 Kč je výhodnější uplatňovat náklady ve skutečné výši.

Společnost XY, s.r.o. eviduje náklady na PHM pro každý automobil na samostatném analytickém účtu. Díky tomu, že společnost nevlastní velké množství automobilů není tato evidence administrativně náročná a napomáhá k zřehlednění jednotlivých nákladů. Díky tomu nebylo zjištění nákladů pro jednotlivé automobily složité. Celkové náklady na PHM v roce 2018 činily 159 438, 62 Kč.

V níže uvedené tabulce jsou uvedeny náklady na PHM jednotlivých automobilů.

Tabulka 7: Náklady na PHM jednotlivých vozidel společnosti XY, s.r.o.

Typ automobilu	Náklady na PHM
Škoda Fabia	23 572,31 Kč
Kia Sportage	78 391,12 Kč
Škoda Octavia Combi Scout	57 475,19 Kč

Zdroj: Interní materiály společnosti XY, s.r.o., 2018

Zpracovala: Helena Sedláková, 2019

Z tabulky číslo 7 je jasně patrné, že u automobilů Škoda Fabia a Škoda Octavia Combi Scout by pro společnost bylo výhodnější využít paušální výdaje namísto výdajů skutečných. Jelikož byly tyto automobily používány po celý rok, bylo by u každého z nich možné uplatnit roční paušál ve výši 60 000 Kč.

Tabulka 8: Srovnání možností uplatnění výdajů u vybraných vozidel

Typ automobilu	Skutečné výdaje na PHM	Paušální částka	Rozdíl
Škoda Fabia	23 572,31 Kč	60 000 Kč	36 427,69 Kč
Škoda Octavia Combi Scout	57 475,19 Kč	60 000 Kč	2 524,81 Kč

Zdroj: Interní materiály společnosti XY, s.r.o., 2018

Zpracovala: Helena Sedláková, 2019

Pokud by se společnost XY, s.r.o. rozhodla u automobilu Škoda Fabia uplatňovat výdaje paušálně, zvýšila by hodnotu daňově uznatelných nákladů spojených s tímto automobilem v roce 2018 o 36 427,69 Kč. U automobilu Škoda Octavia Combi Scout by nárůst daňově uznatelných nákladů nebyl tak výrazný. Oproti uplatňování výdajů na PHM ve skutečné výši by náklady vzrostly o 2 524,81 Kč. Daňově uznatelné náklady by se tedy díky využití paušálních výdajů u těchto automobilů zvýšily o 38 952,50 Kč.

Z výše uvedeného pododdílu věnovanému výdajům spojených s automobily lze vyvodit následující:

- Společnosti XY, s.r.o. je doporučováno i nadále evidovat PHM pro jednotlivé automobily na samostatných analytických účtech, které výrazně napomáhají přehlednosti.
- U automobilu Kia Sportage je pro společnost výhodnější i nadále uplatňovat výdaje na PHM ve skutečné výši.
- U automobilů Škoda Fabia a Škoda Octavia Combi Scout je společnosti doporučeno místo skutečných výdajů uplatňovat výdaje paušálem, díky kterému vzrostou daňově uznatelné náklady společnosti v roce 2018 o 38 952,50 Kč.

5.2.3 Problematické pohledávky

K 31. 12. 2018 evidovala společnost celkem 8 pohledávek, které byly po lhůtě splatnosti. Žádná z těchto pohledávek nebyla nabyta postoupením a společnost je získala z titulu prodeje zboží.

I přes to, že platební morálka odběratelů společnosti XY, s.r.o. je ve většině případů velice dobrá a společnost nemá s proplácením pohledávek žádné velké problémy, eviduje každý rok i pohledávky, které nebyly do doby splatnosti uhrazeny. U těchto pohledávek vytváří

společnost průběžně opravné položky v souladu se zákonem České národní rady (dále jen ČNR) č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů. V níže uvedené tabulce je zobrazen přehled pohledávek po splatnosti evidovaných k 31. 12. 2018. Z důvodu citlivosti údajů zde nejsou jednotlivé podnikatelské subjekty jmenovány, ale jsou pouze označeny právním typem podnikání a pořadovým číslem.

Tabulka 9: Přehled pohledávek po splatnosti k 31. 12. 2018

Odběratel	Rozvahová hodnota	Datum splatnosti
Právnícká osoba č. 1	7 986 Kč	31.10.2016
	5 560 Kč	22.11.2016
	4 400 Kč	8.3.2017
Fyzická osoba č. 1	4 342 Kč	5.1.2017
Právnícká osoba č. 2	8 158 Kč	19.5.2017
Právnícká osoba č. 3	5 990 Kč	13.11.2017
Právnícká osoba č. 4	10 994 Kč	4.6.2018
Fyzická osoba č. 2	2 604 Kč	16.10.2018
Celkem	50 034 Kč	-

Zdroj: Interní materiály společnosti XY, s.r.o., 2018

Zpracovala: Helena Sedláková, 2019

Dvě z pohledávek po splatnosti uvedených v tabulce č. 9 jsou evidovány za fyzickými osobami z České republiky, které zakoupené zboží využívají k soukromým účelům. Dalších šest pohledávek je evidováno za právníckými osobami taktéž z České republiky.

K právnícké osobě č. 1 eviduje společnost XY, s.r.o. celkem 3 pohledávky po splatnosti v celkové hodnotě 17 946 Kč. Všechny tyto pohledávky vznikly z titulu prodeje kancelářských židlí a dvě z nich byly splatné již v roce 2016. Třetí byla splatná na začátku března 2017. S úhradou pohledávek od právnícké osoby č. 1 měla firma dlouhodobé problémy. Z tohoto důvodu od druhé poloviny roku 2017 fakturuje společnosti každý nákup na základě proforma faktury a zboží odesílá až po připsání vyfakturované částky na bankovní účet. Toto opatření vedlo k výraznému zlepšení platební morálky této společnosti. Jelikož je celková hodnota pohledávek po splatnosti evidovaných za tímto

odběratelem nižší než 30 000 Kč a zároveň od data jejich splatnosti uplynulo již více než 12 měsíců, má společnost možnost vytvořit k těmto pohledávkám opravnou položku dle § 8c zákona ČNR č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů ve výši 100 % neuhrazené rozvahové hodnoty daných pohledávek.

Další z pohledávek po splatnosti, které společnost eviduje, je vedena za fyzickou osobou č. 1., která zakoupené zboží, kancelářskou židli, využívá k soukromým účelům. I tato pohledávka je po splatnosti déle než 12 měsíců a její rozvrhová hodnota je nižší než 30 000 Kč. Společnost tak může vytvořit opravnou položku v hodnotě 100 % této pohledávky. Stejně tomu je i v případě pohledávek vedených za právnickou osobou č. 2 a právnickou osobou č. 3 kdy od doby splatnosti obou těchto pohledávek uplynulo také více než 12 měsíců. Hodnota těchto pohledávek nepřekročila hranici 30 000 Kč, a tak k nim může společnost XY, s.r.o. vytvořit opravné položky ve výši 100 % jejich neuhrazené hodnoty.

Pohledávky za právnickou osobou č. 4 a fyzickou osobou č. 2 byly splatné až v roce 2018 a tak není splněna podmínka uplynutí zákonem stanovené lhůty. V případě, že ve lhůtě 12 měsíců od doby splatnosti nedojde k jejich úhradě, bude k nim společnost moci v roce 2019 vytvořit opravnou položku. Tu bude možné vytvořit ve výši 100 % hodnoty těchto pohledávek, jelikož jejich hodnota také nepřekročila zákonem stanovenou hranici 30 000 Kč.

V roce 2018 může společnost vytvořit opravné položky k pohledávkám po lhůtě splatnosti v celkové výši 36 436 Kč.

Z výše uvedeného pododílu věnovanému problematickým pohledávkám lze vyvodit následující:

- Optimalizace daňové povinnosti prostřednictvím daňově uznatelných opravných položek je velice výhodná. Pro společnost nepředstavuje pouze snížení daňové zátěže, ale zároveň kompenzuje ztrátu, kterou společnosti přinesly neuhrazené pohledávky.
- Ve vztahu k právnické osobě č. 1 je společnosti doporučeno i nadále provádět fakturaci na základě proforma faktur, které způsobují dobrou platební morálku společnosti a nedochází tak ke vzniku neuhrazených pohledávek.

- Společnosti XY, s.r.o. autorka i nadále doporučuje pokračovat ve vytváření opravných položek k neuhrazeným pohledávkám, díky kterým dochází ke snížení výsledného daňového zatížení společnosti.

5.2.4 Zaměstnanecké benefity

V současné době zaměstnává společnost 5 zaměstnanců, jejichž náplní práce je, jak již bylo uvedeno v kapitole č. 4, vykonávání běžných aktivit souvisejících s prodejní činností. Kromě toho zaměstnává společnost jednoho jednatele, do jehož pracovní náplně patří mimo jiné například vyjednávání nových kontraktů a uzavírání smluv, dohled nad provozem prodejny, dozor nad zaměstnanci nebo kontrola plnění podnikových plánů. Všichni zaměstnanci jsou ve společnosti XY, s.r.o., zaměstnání na hlavní pracovní poměr.

Jedním z benefitů, který společnost poskytuje svým zaměstnancům je příspěvek na soukromé **životní pojištění**. Tento benefit je z daňového hlediska výhodný jak pro zaměstnavatele, tak pro zaměstnance. Z pohledu zaměstnavatele, tedy společnosti XY, s.r.o., představuje příspěvek na soukromé životní pojištění daňově uznatelný náklad. Na straně zaměstnance představuje tento příspěvek nezdanitelný příjem, který je osvobozen od daně z příjmů ze závislé činnosti a nevstupuje do vyměřovacího základu pro výpočet pojistného na zdravotní a sociální pojištění. V roce 2018 činil roční maximální daňově uznatelný příspěvek na životní pojištění dle § 6 odst. 9 písm. p ZDP 50 000 Kč na každého zaměstnance. Do této sumy je zahrnován také příspěvek na penzijní připojištění, příspěvek na doplňkové penzijní spoření a příspěvek na penzijní pojištění. Pokud by společnost chtěla využít maximální daňovou úsporu plynoucí z tohoto zaměstnaneckého benefitu, činila by výše měsíčního příspěvku 4 167 Kč za každého zaměstnance.

V současné době přispívá společnost XY, s.r.o. na životní pojištění pouze jednatelem společnosti. Výše příspěvku se odvíjí od částky, kterou si na dané pojištění odvádí sám jednatel. Společnost mu jako benefit přispívá stejnou částkou, maximálně však 1 000 Kč měsíčně. V roce 2018 činila měsíční výše příspěvku na životní pojištění jednatele 500 Kč, tedy celkem 6 000 Kč za rok. Kromě životního pojištění přispívá společnost jednatelem také na penzijní pojištění. Tento příspěvek činí 3 % z vyměřovacího základu pro sociální pojištění zaměstnance v daném měsíci, maximálně však 1 000 Kč za každý měsíc.

Dalším benefitem, který společnost poskytuje svým zaměstnancům je příspěvek na stravování ve formě **stravenek**. Stejně jako u příspěvku na životní a důchodové

pojištění je tato forma benefitu velmi výhodná. Pro zaměstnavatele představuje tento příspěvek daňově uznatelný náklad až do výše 55 % hodnoty jedné stravenky, maximálně však do výše 70 % maximálního denního příspěvku na stravování. Pro zaměstnance tento benefit nepředstavuje navýšení vyměřovacího základu pro výpočet sociálního a zdravotního pojištění a není zdaňován daní z příjmů ze závislé činnosti.

Společnost XY, s.r.o. poskytuje všem svým zaměstnancům stravenky v hodnotě 100 Kč za každý den, ve kterém odpracovali více než 4 hodiny. Svým zaměstnancům hradí společnost 55 % hodnoty stravenky, tedy 55 Kč. Zbývajících 45 % hodnoty stravenky sráží společnost zaměstnancům ze mzdy. Počet stravenek, který je zaměstnancům za každý měsíc přidělen závisí na počtu odpracovaných dnů v měsíci po odečtení dovolené, dnů nemoci a státních svátků, ve kterých se ve společnosti XY, s.r.o. nepracuje. Celkové náklady společnosti vynaložené za příspěvek na stravenky v roce 2018 činily 74 965 Kč.

Tato forma zaměstnaneckého benefitu je pro společnost mnohem výhodnější, než kdyby se rozhodla o stejnou částku, kterou zaměstnanci přispívá na stravování navýšit hrubou mzdu formou přímého finančního příspěvku. V níže uvedené tabulce je uvedena výše úspory při využití stravenek oproti navýšení hrubé mzdy. Výpočet je nastaven na průměrnou hrubou mzdu zaměstnance společnosti XY, s.r.o., která činí 25 000 Kč, předpokládá 20 pracovních dní v měsíci a 55 % podíl zaměstnavatele na stravence v hodnotě 100 Kč.

Tabulka 10: Srovnání výhodnosti přímého finančního příspěvku se stravenkou

Položka	Navýšení hrubé mzdy	Stravenky
Průměrná hrubá mzda zaměstnance	25 000 Kč	25 000 Kč
Navýšení mzdy namísto stravenek	1 100 Kč	-
Hrubá mzda po navýšení	26 100 Kč	-
Příspěvek na stravenky	-	1 100 Kč
Pojistné odváděné zaměstnavatelem	8 874 Kč	8 500 Kč
Celkové náklady na zaměstnance	34 974 Kč	34 600 Kč

Zdroj: Interní materiály společnosti XY, s.r.o., 2018

Zpracovala: Helena Sedláková, 2019

Z výše uvedené tabulky jasně vyplývá, že společností zvolený způsob odměňování zaměstnanců formou stravenek je pro ni oproti odměňování formou přímého finančního příspěvku výhodnější. Úspora společnosti na jednoho zaměstnance činí 374 Kč měsíčně, tedy 4 488 Kč za rok. Celková roční úspora společnosti za všechny zaměstnance tedy činí 26 928 Kč. Tato forma odměny je zároveň výhodná i pro samotné zaměstnance společnosti. Jelikož hodnota příspěvku nenavýší jejich hrubou mzdu, nedojde ke zvýšení odvodů na sociální a zdravotní pojištění ani k navýšení placené daně z příjmů a zaměstnancův výsledný příjem tak bude vyšší.

Ještě větší daňové úspory by společnost docílila změnou nominální hodnoty vydávané stravenky. Maximální denní příspěvek na stravování v roce 2018 činil 93 Kč za den. Jako daňově uznatelný výdaj si může společnost uplatnit maximálně 70 % z denního příspěvku, tedy 65,10 Kč. Jelikož je pro společnost daňově uznatelný náklad 55 % hodnoty stravenky, byla by pro společnost v roce 2018 nejvýhodnější stravenka v hodnotě 118 Kč. 55 % hodnoty stravenky, tedy 64,90 Kč, by bylo výdajem společnosti. Zbývajících 45 %, tedy 53,10 Kč, by bylo sraženo zaměstnanci ze mzdy. Od 1. 1. 2019 došlo k navýšení příspěvku na stravování z 93 Kč na 97 Kč. Maximální daňově uznatelný výdaj tedy činí 67,90 Kč. V souvislosti s tím došlo i k navýšení hodnoty nejvýhodnější stravenky. Pro rok 2019 má nejvýhodnější stravenka hodnotu 123 Kč.

Zaměstnanci společnosti XY, s.r.o. se také pravidelně účastní krátkodobých **školení**, která jsou nezbytná pro zvyšování a prohlubování jejich odborné kvalifikace a rozšíření znalostí o aktuální trendy a produkty v oblasti prodeje. V roce 2018 se zaměstnanci zúčastnili celkem dvou školení. Celkové náklady na tato školení činily 22 300 Kč. Jelikož byla tato částka vynaložena za účelem rekvalifikace a odborného rozvoje zaměstnanců v oboru, který souvisí s předmětem podnikání společnosti XY, s.r.o., je celá částka daňově uznatelným nákladem společnosti a společnost si o tuto hodnotu může v roce 2018 snížit základ daně. Na straně zaměstnance zároveň nevstupuje do vyměřovacího základu pro výpočet sociálního a zdravotního pojištění a jsou osvobozeny od daně z příjmů ze závislé činnosti.

Kromě výše zmíněných benefitů mají všichni zaměstnanci nárok na 3 **sick days** ročně. Tyto dny slouží zaměstnancům na zotavení se z krátkodobé nemoci nebo indispozice, u které by bylo čerpání nemocenské dovolené zbytečné. Pro zaměstnance představuje tento benefit zdanitelný příjem, který podléhá dani z příjmů ze závislé činnosti a zároveň

vstupuje do vyměřovacího základu pro zdravotní a sociální pojištění. I přes to jsou sick days pro zaměstnance výhodným benefitem. Pokud by byl zaměstnanec z důvodu nemoci nucen čerpat nemocenské dávky, nebyly by mu ze zákona proplaceny první 3 dny nemoci. Zároveň by pro přiznání dávek potřeboval potvrzení o nemoci od lékaře. V případě sick days zaměstnanec nepřichází kvůli nemoci o své příjmy a není od něj žádné lékařské potvrzení vyžadováno. Pro společnost XY, s.r.o. představuje náhrada mzdy ve formě sick days zaměstnanecký benefit, který je daňově uznatelným nákladem a o jehož hodnotu si může snížit základ daně.

Z uvedeného pododdílu, který je věnován zaměstnaneckým benefitům ve společnosti XY, s.r.o. lze vyvodit následující:

- Příspěvek na životní a důchodové pojištění zaměstnanců je pro společnost velice výhodným benefitem, jelikož si o částku, kterou zaměstnanci přispěje může snížit základ daně, a to až do výše 50 000 Kč ročně. V současné době přispívá společnost za tímto účelem pouze jednateli společnosti. Využívání tohoto benefitu je pro společnost velmi výhodné a je jí doporučeno v něm pokračovat i v budoucnu. Zároveň je společnosti doporučováno přispívat na tato pojištění i ostatním zaměstnancům, jelikož tento příspěvek bude znamenat nejen snížení daňové povinnosti, ale také povede ke zvýšení spokojenosti zaměstnanců.
- Všem svým zaměstnancům přispívá společnost na stravování formou stravenek v hodnotě 100 Kč, ze kterých hradí 55 % a zbývajících 45 % sráží zaměstnancům ze mzdy. Tato varianta příspěvku je pro společnost výhodnější, než kdyby zaměstnancům o stejnou částku navýšila hrubou mzdu. Jelikož je ze zákona daňově uznatelných maximálně 55 % hodnoty stravenky, je současná výše příspěvku pro společnost tou nejvýhodnější. Společnost by mohla svým zaměstnancům přispívat i více než 55 % hodnoty stravenky, ale hodnota příspěvku nad zákonný limit by byla již nedaňovým nákladem, a tudíž by nebyla výhodná. Autorka doporučuje společnosti i nadále hradit 55 % hodnoty stravenky. Společnosti by se také vyplatilo, kdyby v roce 2019 vydávala místo stravenek v nominální hodnotě 100 Kč stravenky v nominální hodnotě 123 Kč, které jsou pro rok daný rok nejvýhodnější.
- Jelikož školení, kterých se zaměstnanci společnosti XY, s.r.o. účastní souvisejí přímo s předmětem podnikání společnosti, představují pro ni daňově uznatelný náklad. Školení jsou pro společnost výhodná nejen z důvodu zvyšování kvalifikace

zaměstnanců, díky které poskytují zákazníkům kvalitnější služby a zvyšují tak šanci prodeje, ale také umožňují společnosti snížit svůj základ daně o částku vynaloženou za daná školení. Autorka společnosti doporučuje ve školení svých zaměstnanců pokračovat.

- Posledním zaměstnaneckým benefitem jsou sick days. Tento benefit představuje pro společnost daňově uznatelný náklad, o který si může snížit základ daně. Pro zaměstnance představuje 3 dny 100% placeného zdravotního volna, které slouží k jejich zotavení. I tento benefit je pro společnost z pohledu autorky výhodným.
- Pokud by společnost chtěla poskytnout svým zaměstnancům ještě další benefity, doporučuje autorka zaměřit se na ty, které pro společnost představují daňový náklad a je možné je odečíst od základu daně.

5.2.5 Daňová ztráta

Pokud by společnost XY, s.r.o. v některém z předcházejících zdaňovacích období vykazala daňovou ztrátu, mohla by o ni, nebo o její část, dle § 34 ZDP v bezprostředně následujících maximálně 5 zdaňovacích obdobích snížit svůj základ daně. Společnost od svého založení generovala v každém zdaňovacím období zisk, a tak nemá možnost na uplatnění této odčitatelné položky od základu daně.

5.3 Daň z přidané hodnoty

Společnost XY, s.r.o. se stala plátcem DPH již v roce 2013, kdy překročila zákonem stanovenou hranici obratu ve výši 1 000 000 Kč, a stala se tak měsíčním plátcem, kterým je doposud. Předmětem daně je dodání zboží a služeb s místem plnění nejen v tuzemsku, ale i v zahraničí. Společnost dodává zboží a služby nejen subjektům na území České republiky, ale i subjektům v zemích Evropské unie. Právě zmíněný vývoz zboží podnikatelským subjektům do zahraničí napomáhá společnosti ke snižování daňové povinnosti, jelikož se na něj dle § 64 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o DPH vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet. V současné době nedodává společnost zboží do třetích zemí. Pokud by se k tomu v budoucnu rozhodla, bylo by i toto plnění dle § 66 odst. 2 zákona o DPH osvobozeno od daně.

Jelikož společnost XY, s.r.o. využívá všechny své automobily výhradně pro dosažení, zajištění a udržení příjmů a neposkytuje je svým zaměstnancům k soukromým účelům, má možnost uplatnit si daň na vstupu plynoucí z nákupu PHM v plné výši. Pro společnost

je tedy důležité využívat těchto zdanitelných plnění při uplatňování daně na vstupu, která má za následek snížení výsledné daňové povinnosti.

Jelikož převážnou většinu dodavatelů společnosti tvoří plátcí DPH, má společnost nárok na uplatnění daně na vstupu plynoucí ze zakoupeného zboží, která vede ke snížení hodnoty výsledné daně. Využívání těchto přijatých zdanitelných plnění v rámci uplatňování daně na vstupu má pro společnost značný vliv, jelikož představuje zásadní možnost snížení výše daně.

Společnosti XY, s.r.o. autorka doporučuje i nadále nakupovat zboží od plátců DPH, díky čemuž má nárok na uplatnění daně na vstupu, která vede ke snížení výsledné daňové povinnosti. Jelikož většinu odběratelů společnosti tvoří podnikatelské subjekty, které jsou také plátcí DPH a mohou si tak nárokovat vrácení zaplacené částky DPH, nepředstavuje navýšení fakturované částky o hodnotu DPH problém. Autorka také společnosti doporučuje nadále dodávat zboží do zemí Evropské unie, jelikož je tento vývoz osvobozen od daně s nárokem na odpočet. Z tohoto pohledu by se společnosti vyplatil i vývoz zboží do třetích zemí.

5.4 Silniční daň

Společnost XY, s.r.o. je v současné době vlastníkem 3 motorových vozidel, která jsou evidována v registru vozidel České republiky. Jelikož je společnost zároveň zapsána v technickém průkazu vozidel jako jejich provozovatel, má povinnost podávat daňové přiznání a platit silniční daň. Společnost každý rok vypočítává výši záloh, které ze zákona platí. Díky tomu jí na konci zdaňovacího období nevznikají žádné, nebo pouze minimální nedoplatky či přeplatky. Za rok 2018 společnost zaplatila za silniční daň celkem 5 610 Kč. V níže uvedené tabulce je uvedena zaplacená výše silniční daně za jednotlivá vozidla společnosti.

Tabulka 11: Výše silniční daně za jednotlivá vozidla

Automobil	Objem motoru	Výše silniční daně
Škoda Fabia	1 598 cm ³	2 250 Kč
Kia Sportage	1 591 cm ³	1 800 Kč
Škoda Octavia Combi Scout	1 968 cm ³	1 560 Kč

Zdroj: Interní materiály společnosti XY, s.r.o., 2018

Zpracovala: Helena Sedláková, 2019

Všechna vozidla, která společnost vlastní, patří do kategorie osobních automobilů, u nichž je sazba daně určována dle zdvihového objemu motoru. Z tabulky č. 11 je patrné, že všechna vozidla patří do skupiny vozidel se zdvihovým objemem motoru vyšším než 1 500 cm³ a nižším než 2 000 cm³. Dle § 6 odst. 1 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční činí roční sazba daně pro vozidla v této skupině 3 000 Kč. Jelikož od data první registrace automobilu Škoda Fabia uplynulo více než 72 kalendářních měsíců a zároveň méně než 108 kalendářních měsíců má společnost dle § 6 odst. 6 zákona o dani silniční nárok na snížení sazby daně o 25 %. Z tohoto důvodu je výsledná částka silniční daně placená za využívání automobilu Škoda Fabia 2 250 Kč, nikoliv 3 000 Kč. U automobilu Kia Sportage, od jehož data první registrace uplynulo více než 48 kalendářních měsíců a méně než 72 kalendářních měsíců má společnost nárok na ještě výraznější snížení sazby daně. V tomto případě dojde ke snížení sazby daně o 40 % a výsledná daň tak činí 1 800 Kč. U nově pořízeného automobilu Škoda Octavia Combi Scout má společnost v prvních 36 měsících nárok na snížení sazby daně o 48 %. Výsledná daňová povinnost plynoucí z využívání tohoto automobilu tedy činí 1 560 Kč.

Právě využívání nároku na snížení sazby daně je jednou z možností, jak může společnost XY, s.r.o. optimalizovat svoji daňovou povinnost. Z hlediska silniční daně by pro společnost bylo výhodné vyřazovat vozidla po uplynutí lhůty 108 kalendářních měsíců od doby jejich první registrace a následně pořizovat automobily nové, u kterých by si nárok na sníženou sazbu daně mohla uplatit a snížit tak svoji daňovou povinnost.

Další možností optimalizace silniční daně je pořízení automobilu formou operativního leasingu. V takovém případě by společnost nebyla evidována v technickém průkazu vozidla jako jeho provozovatel, jak je tomu v případě finančního leasingu nebo vlastnictví automobilu, a nebyla by tak povinna za daný automobil odvádět silniční daň. Automobil by ale v případě operativního leasingu nebyl majetkem společnosti, tudíž by k němu nebylo možné vytvářet odpisy, které pro společnost představují značnou daňovou úsporu.

Nulové daňové povinnosti by společnost dosáhla i v případě, kdy by zakoupila automobil, který používá jako palivo zkapalněný ropný plyn nebo stlačený zemní plyn nebo je vybaven elektrickým, případně hybridním pohonem. Takové automobily jsou dle § 3 zákona o dani silniční od daně osvobozeny.

Pokud by se společnost rozhodla pro nákup automobilu s klasickým benzínovým nebo naftovým pohonem, došlo by ke snížení daňové povinnosti v případě nákupu vozidla s nižším zdvihovým objemem motoru, díky čemuž by došlo ke snížení sazby daně.

Z výše uvedeného pododdílu věnovanému optimalizaci silniční daně vyplývá:

- Z hlediska placení záloh autorka doporučuje společnosti i nadále vypočítávat jejich výši. Díky tomu nevznikají společnosti přeplatky, ve kterých by měla zbytečně fixované finanční prostředky, které by mohla využít jinak a lépe.
- Pro snížení daňové povinnosti je pro společnost výhodné vyřazovat vozidla, u nichž již není možné uplatnit snížení daně, a naopak pořizovat vozidla nová, díky kterým si bude moci snížit sazbu daně.
- Pokud se společnost rozhodne pro koupi nového vozidla, doporučuje autorka společnosti pořídit automobil, na který se ze zákona vztahuje osvobození od daně. Díky tomu by společnost nebyla silniční daní vůbec zatížena.
- Pokud se rozhodne pro koupi vozidla, na které se osvobození nevztahuje, doporučuje autorka nákup vozidla s nízkým zdvihovým objemem motoru, který je zatížen nižší sazbou daně a bude tak představovat nižší daňové zatížení společnosti.
- Pořízení automobilu prostřednictvím operativního leasingu by sice znamenalo eliminaci daňové povinnosti, ale autorka ho společnosti nedoporučuje z důvodu nemožnosti uplatnění odpisů, které pro společnost představují značný daňově uznatelný náklad.

Závěr

Cílem této bakalářské práce, jak již bylo zmíněno v úvodu, byla identifikace legálních možností daňové optimalizace, jejich následná analýza a formulace doporučení a opatření u společnosti XY, s.r.o. Jako první byla přiblížena obecná charakteristika daně a základní daňová teorie. Poté byly podrobněji popsány daně, kterými je společnost XY, s.r.o. zatížena a zároveň byla přiblížena základní problematika sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění. Dále byly uvedeny možnosti daňové optimalizace společnosti. Následně byla představena samotná společnost XY, s.r.o. včetně její historie a podnikatelské činnosti. Stěžejní částí této práce je pátá kapitola, ve které byly uvedeny daně, které společnost skutečně odvádí včetně návrhů na jejich optimalizaci. V praktické části práce byly vypracovány návrhy na optimalizaci pouze u těch daní, kterými je společnost skutečně zatížena. Spotřební daně, daň z nemovitých věcí a další daně nebyly v této práci vůbec zpracovány, protože společnost nezatěžují.

Společnost XY, s.r.o. dlouhodobě generuje kladný základ daně z příjmů právnických osob, a tak byla značná část daňové optimalizace věnována právě této dani. Daň z příjmů právnických osob zároveň nabízí nejvíce možností pro optimalizaci a snížení daňové povinnosti.

Z hlediska daňových odpisů nově pořízeného automobilu Škoda Octavia Combi Scout a osobního počítače iMac, u kterých nebylo v době vypracování práce finálně rozhodnuto o daňovém odepisování doporučuje autorka tento způsob odepisování zahájit, a to již v roce 2018. Automobil Škoda Octavia Combi Scout doporučuje autorka odepisovat zrychleným způsobem. Tento odpis by v roce 2018 vedl ke snížení daňového základu společnosti o 126 116 Kč. Stolní počítač iMac doporučuje autorka odepisovat rovnoměrným způsobem. Tento odpis by v roce 2018 znamenal snížení základu daně o 8 690 Kč.

Při zjišťování nákladů souvisejících s provozem automobilu bylo zjištěno, že společnost eviduje výdaje na PHM pro jednotlivé automobily na samostatných analytických účtech. Autorka doporučuje společnosti v této činnosti pokračovat i nadále, jelikož výrazně napomáhá v přehlednosti této evidence. V roce 2018 je pro společnost výhodnější u automobilů Škoda Fabia a Škoda Octavia Combi Scout využít namísto skutečných výdajů paušální výdaje, díky kterým vzrostou daňově uznatelné náklady společnosti

v roce 2018 o 38 952,50 Kč. U automobilu Kia Sportage doporučuje autorka i nadále uplatňovat výdaje ve skutečné výši.

U neuhrazených pohledávek, které splňují zákonem stanovené podmínky doporučuje autorka i nadále vytvářet opravné položky, díky kterým dochází ke snižování daňového zatížení společnosti. V roce 2018 může společnost vytvořit opravné položky k pohledávkám v celkové výši 36 436 Kč.

Všechny benefity, které společnost v současné době poskytuje svým zaměstnancům jsou pro ni z hlediska daňové uznatelnosti výhodné a autorka tak doporučuje v jejich uplatňování pokračovat. Pro zvýšení hodnoty daňově uznatelných nákladů doporučuje autorka přispívat na životní a důchodové pojištění kromě jednatelem i ostatním zaměstnancům. Z pohledu stravenek doporučuje autorka i nadále hradit 55 % jejich hodnoty. Pokud by se společnost rozhodla pro poskytnutí dalších zaměstnaneckých benefitů doporučuje autorka zaměřit se na ty, které představují daňově uznatelný náklad a jejich hodnotu tak lze odečíst od základu daně.

U silniční daně a DPH, kterými je společnost také zatížena, je prostor pro daňovou optimalizaci velmi omezený. Z hlediska DPH je společnosti doporučováno i nadále nakupovat zboží zejména od plátců DPH. Autorka také doporučuje společnosti pokračovat v dodávání zboží do zemí Evropské unie, případně začít s dodáváním zboží do třetích zemí, protože je tento typ vývozu osvobozen od daně s nárokem na odpočet.

Pro optimalizaci silniční daně doporučuje autorka využívat možnosti snížení sazby daně u nově pořízených automobilů, případně pořídit takové automobily, které jsou od silniční daně ze zákona osvobozeny. Pokud by se společnost rozhodla setrvat u automobilů s naftovým či benzínovým pohonem doporučuje autorka pořídit vozidlo s nízkým zdvihovým objemem motoru, na které se vztahuje nižší sazba daně.

Seznam tabulek

Tabulka 1: Výpočet částky daně.....	15
Tabulka 2: Sazby pojistného sociálního zabezpečení hrazeného zaměstnavatelem.....	22
Tabulka 3: Rovnoměrné odpisy automobilu Škoda Octavia Combi Scout.....	37
Tabulka 4: Zrychlené odpisy automobilu Škoda Octavia Combi Scout.....	38
Tabulka 5: Rovnoměrné odpisy stolního počítače iMac 21.5" verze 2017	39
Tabulka 6: Zrychlené odpisy stolního počítače iMac 21.5" verze 2017.....	40
Tabulka 7: Náklady na PHM jednotlivých vozidel společnosti XY, s.r.o.	42
Tabulka 8: Srovnání možností uplatnění výdajů u vybraných vozidel.....	43
Tabulka 9: Přehled pohledávek po splatnosti k 31. 12. 2018.....	44
Tabulka 10: Srovnání výhodnosti přímého finančního příspěvku se stravenkou.....	47
Tabulka 11: Výše silniční daně za jednotlivá vozidla	51

Seznam použitých zkratek

ČNR – Česká národní rada

DHM – Dlouhodobý hmotný majetek

DPH – Daň z přidané hodnoty

OSSZ – Okresní správa sociálního zabezpečení

OSVČ – Osoba samostatně výdělečně činná

PHM – Pohonné hmoty

ZDP – Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů

Seznam použité literatury

Odborná literatura

ČERVINKA, Tomáš. *Zdravotní pojištění: zaměstnavatelů, zaměstnanců, OSVČ: s komentářem a příklady*. 5. vydání, Olomouc: ANAG, 2013. ISBN 978-80-7263-765-2.

Daňové zákony 2018: úplná znění platná k 1.1.2018. Praha: Grada, 1999. ISBN 978-80-271-0766 7.

DVOŘÁKOVÁ, Veronika. *Daň z příjmů společnosti s ručením omezeným ve vazbě na účetnictví a judikaturu: judikatura, praktické příklady*. Olomouc: ANAG, 2018. ISBN 978-80-7554-125-3.

DVOŘÁKOVÁ, Veronika, PITTERLING, Marcel a SKALICKÁ, Hana. *Zdaňování příjmů fyzických a právnických osob 2018*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018. ISBN 978-80-7552-125-5.

GALOČÍK, Svatopluk a PAIKERT, Oto. *DPH 2016: výklad s příklady*. Praha: Grada, 2016. ISBN 978-80-271-0034-7.

HEJDUKOVÁ, Pavlína. *Veřejné finance: teorie a praxe*. Praha: C.H. Beck, 2015. ISBN 978-80-7400-298-4.

JÁNOŠÍKOVÁ, Petra, MRKÝVKA Petr a TOMAŽIČ Ivan. *Finanční a daňové právo*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009. ISBN 978-80-7380-155-7.

JUREČKA, Václav. *Makroekonomie*. 1. vyd. Praha: Grada, 2010. ISBN 978-80-247-3258-9.

KLIMEŠOVÁ, Ludmila. *Daňová optimalizace*. 2. aktualizované vydání. Praha: Ústav práva a právní vědy, 2018. ISBN 978-80-87974-17-9.

KOCINA, Jan. *Daňové trestné činy*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2014. ISBN 978-80-7380-442-8.

KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 7. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018. ISBN 978-80-7598-165-3.

MACHÁČEK, Ivan. *Zaměstnanecké benefity: praktická pomůcka jejich daňového řešení*. Praha: C.H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-301-1.

Meritum Daň z příjmů 2018. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018. ISBN 978-80-7478-78-6.

OCHRANA, František, PAVEL Jan a VÍTEK Leoš. *Veřejný sektor a veřejné finance: financování nepodnikatelských a podnikatelských aktivit*. Praha: Grada, 2010. ISBN 978-80-247-3228-2.

PAVLÁSEK, Vlastimil a HEJDUKOVÁ, Pavlína. *Veřejné finance a daně v České republice*. Plzeň: Nava, 2010. ISBN 978-80-7211-360-6.

SCHMIED, Zdeněk, KLÍMOVÁ, Růžena aj. *Průvodce mzdovou problematikou 2017*. 2. část. 5. aktualizované vyd. Bohuňovice: Účetní portál, 2017. ISBN 978-80-88128-12-0.

ŠEBESTÍKOVÁ, Viola. *Účetní operace kapitálových společností: daňové a právní souvislosti*. 3., aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-4018-8.

VANČUROVÁ, Alena a LÁCHOVÁ, Lenka. *Daňový systém ČR 2018*. 14. vyd. Praha: 1. VOX a. s., 2010. ISBN 978-80-87480-63-2.

VYBÍHAL, Václav. *Mzdové účetnictví 2018: praktický průvodce*. Praha: Grada, 2018. ISBN 978-80-247-5499-4.

Internetové zdroje

Jaký je maximální vyměřovací základ?. *Všeobecná zdravotní pojišťovna* [online]. 2019a. [cit. 20. 2. 2019]. Dostupné z: <https://www.vzp.cz/platci/informace/zamestnavatel/vymerovaci-zaklad-a-vypocet-pojistneho/jaky-je-maximalni-vymerovaci-zaklad>

Pojistné na sociální zabezpečení. *Česká správa sociálního zabezpečení* [online]. 2018. [cit. 18. 2. 2019]. Dostupné z: <https://www.cssz.cz/cz/pojistne-na-socialni-zabezpeceni/povinnosti.htm>

Plátcí pojistného na zdravotní pojištění. *Všeobecná zdravotní pojišťovna* [online]. 2019b. [cit. 20. 2. 2019]. Dostupné z: <https://www.vzp.cz/platci/informace/povinnosti-platcu-metodika/2-1-platci-pojistneho-na-zdravotni-pojisteni>

Plátce pojistného – stát. *Všeobecná zdravotní pojišťovna* [online]. 2019c. [cit. 20. 2. 2019]. Dostupné z: <https://www.vzp.cz/platci/informace/povinnosti-platcu-metodika/2-3-platce-pojistneho-stat>

Plátce pojistného – zaměstnavatel. *Všeobecná zdravotní pojišťovna* [online]. 2019d. [cit. 20. 2. 2019]. Dostupné z: <https://www.vzp.cz/platci/informace/povinnosti-platcu-metodika/2-4-platce-pojistneho-zamestnavatel>

Státní rozpočet 2018 v kostce: informační příručka Ministerstva financí České republiky. *Ministerstvo financí České republiky*[online]. 2018. Praha: Ministerstvo financí, [cit. 17. 1. 2019]. ISBN 978-80-7586-009-5. Dostupné z: <https://www.mfcr.cz/cs/o-ministerstvu/vzdelavani/rozpocet-v-kostce/statni-rozpocet-v-kostce-2018-31944>

Veřejné zdravotní pojištění v ČR. *Ministerstvo zdravotnictví České republiky* [online]. 2010. [cit. 20. 2. 2019]. Dostupné z: http://www.mzcr.cz/KvalitaABezpeci/obsah/verejne-zdravotni-pojisteni-v-cr_3347_29.html

Abstrakt

SEDLÁKOVÁ, Helena. *Daňová optimalizace vybraného podniku*. Plzeň, 2019. 60 s. Bakalářská práce. Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta ekonomická.

Klíčová slova: daňová optimalizace, daňová teorie, právnická osoba, daň z příjmů právnických osob

Tato bakalářská práce je zaměřena na možnosti legální daňové optimalizace v podmínkách České republiky ve vztahu k vybrané právnické osobě. Cílem práce je identifikace a analýza možností daňové optimalizace, které by vedly ke snížení daňové povinnosti dané společnosti. Práce je rozdělena na dvě části – teoretickou část a praktickou část. V teoretické části je uvedena základní daňová teorie, vymezení daně z příjmů právnických osob a dalších daní, kterými je společnost zatížena. Kromě toho je v teoretické části přiblížena základní problematika sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění a jsou zde uvedeny možnosti daňové optimalizace společnosti. V praktické části bakalářské práce je představena společnost XY, s.r.o. a jsou zde vymezeny konkrétní možnosti daňové optimalizace. V závěru práce je uvedeno shrnutí jednotlivých výsledků a jejich vyhodnocení.

Abstract

SEDLÁKOVÁ, Helena. *Tax optimization of a given company*. Plzeň, 2019. 60 p. Bachelor thesis. University of West Bohemia. Faculty of economics.

Key words: tax optimization, tax theory, legal entity, legal entity income tax

This bachelor thesis is focused on the options of a legal tax optimization of a given company in the Czech republic. The goal of this work is to identify and analyze the options of a tax optimization, that could lead to decreasing of tax for the company. This work is divided into two parts - theoretical part and practical part. The theoretical part covers the basic tax theory, the definition of the legal entity income tax and other taxes that apply to the given company. The first part also covers the basic information about social and medical insurance with options for tax optimization of the company. The practical part introduces the company XY, Ltd. and gives concrete options of a tax optimization. The conclusion of the thesis offers a summary of individual results and its evaluation.